Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

DÁM VIẾT ĐÊ? TIẾN BỘ — DÁM NÓI VỚI: TỰ DO — DÁM CHẾT CHO: TỔ QUỐC

Mỗi ngày hãy theo dõi Nhựt Báo CẤP TIẾN để thấu triệt những vấn đề thời cuộc nóng bỏng

SỐ RA MẮT 8 TRƯƠNG 5đ

SỐ 1 — THỨ BA 15-4-1969

CẤP TIẾN

TỔ QUỐC ◎ TỰ DO ◎ TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN | Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BỔNG | Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN | Tòa soạn và Trị sự 173, Phạm-ngũ-Lão — Saigon D.T. 21.505

TRONG SỐ NÀY

KHỞI ĐĂNG:

- NHỮNG BÍ MẬT CHƯA TỪNG TIẾT LỘ TRONG 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH... của XUÂN MAI
- NHỮNG NHÂN VẬT VANG BÓNG MỘT THỜI của HẢI BẰNG
- 6 TRUYỆN DÀI ĐẶC SẮC CỦA CÁC NHÀ VĂN AN KHÊ – THANH NAM – NGHIÊM LỆ QUÂN – TRỌNG NGUYÊN – HÀN GIANG NHẠN v. v... (CHƯA KỂ TIẾU NGẠO GIANG HỒ của KIM DUNG)
- VÀ NHIỀU TÀI LIỆU HẤP DẪN NHỰT LÀ TRANG CHÁNH TRỊ HÀNG NGÀY VÀ 6 PHỤ TRANG ĐẶC BIỆT KHÁC TRONG TUẦN

TỪ HOA THẠNH ĐỐN ĐẾN BALÊ

Sau khi ông Bộ Trưởng Quốc Phòng Laird đi quan sát ở Việt Nam về báo cáo... Tổng Thống Nixon mở cuộc họp báo trình bày chánh sách đối với vấn đề Việt Nam.

NHỮNG VỤ MƯU SÁT CHÁNH TRỊ MỚI NHỨT

Trong giai đoạn tranh đấu quyết liệt, trên chánh trường, luôn luôn xảy ra nhiều cuộc mưu sát, mà điển hình là 4 vụ mới nhứt đã làm sôi nổi dư luận trong và ngoài nước.

Trong những vụ mưu sát ấy, có người gục ngã, cũng có người may mắn được an toàn, vẫn tiếp tục tiến bước trên con đường gay go.

Giáo Sư LÊ MINH TRÍ bị mưu sát ngày 6-1-69

T.T. TRẦN VĂN HƯƠNG bị mưu sát ngày 5-3-69

CS NGUYỄN VĂN BỔNG bị mưu sát ngày 26-11-68

Giáo sư TRẦN ANH bị mưu sát ngày 4-3-69

XEM TIN TỨC TRONG TRANG 3

LẬP TRƯỜNG

ẢO ẢNH

Nhìn kỹ cuộc sanh hoạt toàn diện của xã hội Miền Nam, người quan sát không khỏi bàn khoăn cảm thấy đang trong giấc mộng. Cuộc cách mạng tháng Mười Một 63, thay vì là khởi điểm cho một cuộc chỉnh đốn toàn diện tập trung nhân lực và tài nguyên hầu chiến thắng phiên loạn, đã lần lần đưa đến một tình trạng giả tạo và phi lý.

Quan sát viên tại thủ đô Việt Nam Cộng Hòa có cảm giác rằng dân tộc ta đã chiến thắng Cộng sản và đang xây dựng xứ sở trong cảnh thanh bình! Nào là biểu tình, đình công nào là hội thảo về tự do dân chủ, nào là đại hội, hát xướng tưng bừng, nào là du lịch vòng quanh thế giới... Có ai thấy cảnh tượng như vậy trong một xứ đang nỗ lực chiến tranh?

Chúng ta không thể chiến thắng nếu tình trạng giả tạo và phi lý này còn tiếp diễn. Và tình trạng nầy vẫn tiếp diễn nếu chúng ta tiếp tục sống trong mơ mộng dầy dày mâu thuẫn.

● *Mâu thuẫn thứ nhứt là* **sự khác biệt quá xa giữa thủ đô và tỉnh lỵ.** *Công dân ở đô thành với cuộc sống xa hoa hào nhoáng không có dịp và cũng không thể nào ý thức rằng mình đang sống trong tình trạng chiến tranh. Làm sao có được những ý tưởng, hành động thích nghi, những hy sinh tự ý không nhận thức sự sống còn của dân tộc? Không cần phải suy nghĩ nhiều cũng có thể biết được thế nào là tâm trạng của chiến sĩ tiền tuyến cũng như của nông dân khi họ nhìn về thủ đô và chánh phủ.*

● *Mâu thuẫn thứ hai do nơi* **sự trốn trách nhiệm của giai cấp trung lưu.** *Mà giai cấp trung lưu trong xã hội Việt Nam ngày nay là chúng ta, những người được gọi là trí thức, những nhà kinh doanh, những công chức, tư chức và tất cả những ai có một cuộc sống hằng ngày thư thới. Chúng ta lầm áp phe, chúng ta chạy chọt tìm ghế, chúng ta tổ chức âm mưu vì cá nhân và tư lợi, chúng ta sống an nhàn không một hy sinh còn con trong tự do và lạnh đạm... Chính* **chúng ta là những người đang hưởng thụ và sẽ là những kẻ thừa hưởng gia tài của chiến thắng.** *Nhưng tại sao chúng ta lại từ chối trách nhiệm của cuộc đấu tranh?*

● *Mâu thuẫn thứ ba là* **sự vô ý thức của cơ quan công quyền.** *Thái độ của Quốc Hội khi bàn đến vấn đề phụ cấp, tính thần vô trách nhiệm của một số vị đại diện khi phát biểu cũng như khi vắng mặt ở nghị trường, những chuyến du lịch quanh năm trong lúc địch dồn dập tấn công, những vụ tranh chấp giữa Hành Pháp và Lập Pháp vì một số vấn đề pháp lý mà tầm quan trọng là con số không so với sự sống còn của đất nước, một quan niệm lệch lạc về phương cách tổ chức cơ quan Hành Pháp... tất cả sự kiện vừa nêu làm giảm giá trị của định chế quốc gia và có hậu quả không hay cho tương lai nền dân chủ.*

Cuộc sanh hoạt hỗn loạn, bảo nhoáng bên ngoài, đã đưa người quốc gia lần đến tâm trạng của kẻ sống nhờ vô trách nhiệm.

Người ta tiếp tục sang trên cung trăng, quên rằng ngày nay tại Mỹ quốc đã có một sự thay đổi chánh quyền và chánh sách, quên rằng đã đến giờ phút mà mình phải cứu lấy mình. Nếu quí quyết rằng Đồng Minh và nhất là Mỹ quốc sẽ tiếp tục giúp đỡ chúng ta để bảo vệ tự do và quyền dân tộc tự

(Xem tiếp trang 8)

HÌNH ẢNH ĐẶC BIỆT HỘI ĐÀM BA LÊ GẦN ĐÂY NHỨT

ẢNH TRÊN: Quang cảnh chung Hội nghị Balê.
ẢNH DƯỚI: Sau phiên họp khoáng đại mới nhứt, các đại biểu VNCH rời phòng họp và được các phóng viên báo chí bao vây phỏng vấn.

NHỮNG BÍ MẬT CHƯA TỪNG TIẾT LỘ

Đây những nhân vật lịch sử trong cuộc chánh biến 13-9-64. Bên phải là Trung Tướng Nguyễn Khánh và Trung Tướng Nguyễn Chánh Thi trong cuộc họp báo hồi 17 giờ ngày 14-9-64 tại Bộ Tư lịnh Không Quân.

(Xem bài trong trang 2)

VANG BÓNG 1 THỜI

Cô CẨM NHUNG thời xuân sắc...

...và Cô CẨM NHUNG lúc tàn phai...

(Xem bài trong trang 2)

NHỰT BÁO CẤP TIẾN HÂN HOAN CHÀO MỪNG BẠN ĐỌC

CẨM ĐƯỜNG TRÌNH BÀY.

NGUYỄN-PHÁT OFFSET ẤN IN KỸ-NGHỆ CÔNG-TY

NHỮNG BÍ ẨN CHƯA HỀ TIẾT LỘ TRONG

15 CUỘC ĐẢO-CHÁNH

▶ **TỪ VỤ ĐẢO CHÁNH HỤT 1955 TỚI CUỘC CÁCH MẠNG LẬT ĐỔ CHẾ ĐỘ NGÔ-Đ-DIỆM NĂM 1963.**

▶ **Cuộc chánh lý 13-9-64 và cuộc biểu dương lực lượng 19-2-65.**

● ● ● ● ● XUÂN MAI

L.T.S.– Trước đây cũng đã có nhiều bào viết về những cuộc đảo chánh, nhất là dưới thời Ngô đ Diệm. Báo nào cũng có một số tài liệu riêng nhưng chính những người trong cuộc thì lại chưa hề tuyên bố gì. Để bổ túc những thiếu sót đó và để cho độc giả có thể hiểu hết những sự thật bên trong các vụ đảo chánh, Cấp Tiến đã tiếp xúc với một số tướng lãnh quan trọng đã tham dự các vụ đảo chánh từ đầu đến cuối, từ lúc mới phác học chương trình hành sự cho đến lúc kết thúc, hoặc thành công hoặc thất bại. Những vị này sẽ lần lượt kể lại hết những sự thật bên trong các vụ đảo chánh mà chưa ai dám tiết lộ. Mong rằng thiên tài liệu này sẽ giúp ích phần nào cho các bạn đọc thường lưu ý đến những tình-tiết bên trong đó.

Tình hình VN trước ngày Pháp rút lui

Vào khoảng đầu năm 1954, cuộc chiến tranh Pháp Việt Minh bước vào giai đoạn tàn khốc nhất. Tin chiến sự được phổ biến cho bào chí cứ rầu rầu ! quân đội Liên Hiệp Pháp luôn luôn chiếm thắng trên các mặt trận nhưng chẳng không giấu giếm được vùng Liên quân đã bắt đầu rút về thế thủ nhiều hơn là thế công. Đến tháng 3-54 thì nhiều đầu của Liên quân từ Nam đến Bắc đã bị thất thủ, Pháp bắt đầu bỏ những cứ điểm trọng yếu ở các vùng xa xôi để rút về thủ tiêu. Đến gần giữa năm thì Pháp không còn giữ nổi luận điểm tuyên truyền có hiệu về một cuộc toàn thắng bằng quân sự mà bắt đầu trở giọng, xuống nước đưa giải quyết chiến cuộc bằng cách điều đình.

Sự thất trận của Pháp ở Đ.B.P. đã thay đổi hẳn cục diện Miền Nam

Sự thất trận ở Điện Biên Phủ đã kết thúc vào cố thương thuyết và Pháp chịu nhượng bộ rất nhiều, trong đó có việc tạm chia đôi quyền quốc tế bành chánh ở 2 vùng tập hợp quân đội bên, lấy ranh giới là sông Bến Hải. Sự kiện này đã khiến đã bành hướng trực tiếp đến chánh trình Miền Nam. Để cho phù hợp với tình thế mới, một chánh phủ mới cũng được đưa ra. Người lãnh nhiệm vụ thành lập Nội các là ông Ngô đình Diệm. được QT Bảo Đại cử làm Thủ tướng và ủy cho «toàn quyền để dàn sự và quốc sự ».

Ông Ngô đình Diệm trước đó là một cựu thần nhà Nguyễn, sau vì bất bình nhà vua nên từ quan về Nam ở một thời gian rồi qua Mỹ. Tại đây, ông Diệm được một số nhân viên trong Chánh phủ Mỹ tin cậy là người có lập trường chống Cộng nên vận động với Pháp để đưa ông về tham chánh. Khi được chiếu chỉ của QT. Bảo Đại, ông Diệm đã bỏ ngay Pháp và vào lạy ta nhà vua theo nghĩ là quân thần trước khi về nước nhậm chức.

Ông Diệm về nước thay quyền Bảo Đại

Ông Diệm là một nhân sĩ lưu vong nhiều năm ở hải ngoại nên tuổi quá xa lạ đối với dân chúng và cả đối với các nhân vật trong giới chánh trị quốc sự Miền Nam mà lại được giao cho toàn quyền về dân sự và quân sự, chỉ huy những nhân vật quan trọng của cả 2 giới đã là lý do khiến cho một số người bài nhân và không phục ông, trong đó có Trung Tướng Nguyễn văn Hinh. Thêm mưu trường quân đội quốc gia của người Thủ Tướng Nguyễn văn Tâm.

Ông Diệm cũng biết rõ điều này và thay vì tìm cách mua lòng Tướng Hinh. ông đã cố việc tuyển hạn nhà quân sự Quốc Trưởng Bảo Đại ấy đó, tìm cách ám thua đủ với Tướng Hinh.

Để lấy thế lực quân sự hầu chọi lại một Tướng lãnh quân đội đang nắm binh quyền trong tay, ông Diệm lúc bấy giờ tuy đang được vô số quan ngoại mến Trung ông hộ là Thiếu tá Đỗ M và Thiếu tá H.V.C. nhưng vẫn thấy rằng thế lực cố gắng tìm thêm hậu thuẫn ở một vài sĩ quan cao cấp người miền Nam Dịp may đưa đến, ông Diệm được ông Ngô-ng-Th. lúc ấy là Bộ trưởng Nội Vụ, giới thiệu một sĩ quan cao cấp là Trung Tá D.V.M.

Cuộc đụng chạm giữa ông Diệm và Tướng Hinh

Sau khi có được sự ủng hộ của Trung Tá DVM rồi, ông Diệm mới tìm cách lấy quyền hành quân sự của tướng Hinh lại và loại tướng Hinh ra khỏi chức vụ TM Tướng. Cuộc đụng chạm thật sự xảy ra vào đầu tháng 9-54 khi ông Diệm ra lịch cho bắt điều tra 2 sĩ quan cao cấp dưới quyền tướng Hinh vì cho rằng 2 sĩ quan này có ý phản lọan Tướng Hinh, với tư cách là TTM Tướng quân đội đã được ra cao thiếp. Hồng bảng lệng cho ông Diệm bắt điều tra 2 sĩ quan của mình, Thế là ông Diệm có cớ để cho rằng Tướng Hinh có kỷ luật, đưa chống lại Thủ Tướng, và Nhung sống bơ vơ như I con vịt chưa đầy đủ lông mà phải chịu cảnh lạc lõng. Tân trung của người con gái nhỏ bé nhưng giàu hướng sắc sẽ, bắt đầu lo sự nhiều hơn sung sướng...

Cô bé Cẩm Nhung lúc đầu chạy lên đất Sàigòn, nàng chưa có dịp lắm vũ nữ thì đã có nhiều người đòi ông tô ra rất «đi» với nàng và chính lòng tốt của những người đàn ông ấy là lý nên ngày nay nàng mơ bị tên tệ sắc hương.

Cẩm Nhung đau ngờ, vì lúc nàng biết được những sự kiện chua chát ấy mà chỉ cũng là lúc nàng đã phải cùng loại nếm nhiều chát chua hơn...

Sau những lúc cay đắng ấy, Cẩm Nhung mong tìm một thân nhân, một người thân để gửi gắm tâm tình, nhưng nàng không tìm nào thực hiện được ý muốn, vì tại Thủ Đô Sàigòn nàng không có đâu chỉ mến một thân chính. Chính vì vậy nên mối lão Cẩm Nhung gặp ở chỗ vui cuộc đời nàng muốn tranh nhưng lại gặp "ở chỗ khác. Nói như vậy để chẳng ta thấy rằng. Cẩm Nhung có thoát được bàn tay người đàn ông sáng lại gặp phải bàn tay người đàn ông khác . bàn lưới !

(CÒN TIẾP)

CẤP TIẾN

LẦN ĐẦU TIÊN TRONG LỊCH SỬ Y HỌC

Tặng một trái tim

Hồi đầu năm 1968, tại bệnh viện Groote Schuur ở Cap Town, Nam Phi, y sĩ đã trao một chiếc hộp trong suốt cho một bệnh nhân 38 tuổi, ông sĩ, tên là Philip Blaiberg. Ông này nhìn vào trong cái hộp và thấy quả tim cũ của ông mà vài ngày trước đó người ta đã lấy ra khỏi thân thể ông để thay bằng một quả tim khác. Ông là người đầu tiên trong lịch sử của chánh trình của nhân trong tay.

Trong lịch sử y học không có cuộc phẫu thuật nào đã được công chúng hồi nhiều lưu ý và được báo chí trường thuật kĩ mà như hơn năm tháng trong bệnh viện tim đã thực hiện trong năm qua phân nhiều lá, tại Hoa Kỳ. Từ nhiều thế kỷ nay, người ta đã tin rằng quả tim không phải chỉ là cái «bơm» của bộ máy tuần hoàn.

Người ta tin rằng đó là trung tâm của tâm sát— nếu không phải là của chính tâm hồn. Vì vậy, công chúng đã theo rõi công tác giải phẫu lấy một quả tim sống từ người này để cho qua một người khác một cách chăm chú hơn là trước đây khi người ta lưu ý tới việc tiếp thận gan, và những độ phẫu khác.

Những việc gì xảy ra trong vụ ghép tim ? Các nhà giải phẫu đã làm gì ?

Một cuộc ghép tim khởi xự đồng thời tại 2 phòng mổ. Ở một phòng, các y sĩ chuẩn bị người nhận tim. Tại phòng kia, quả tim đang được lấy ra khỏi thân thể của người bị tai nạn đã chết. Vì người cho tim đã chết và quả tim của người kỳ ngoại đặp nên sự tan hại vì phương thức cũ có thể xảy ra cho tế nhị bào quả tim ấy trong vòng ba mươi phút. Do đó điều kiện cần thiết yếu là phải hoàn thành nhanh Bằng cách vớp lạnh xác chết sự hư hỏng của quả tim có thể chậm chậm lại 2 ba giờ Nhưng các nhà giải phẫu ghép tim không muốn có thêm những rủi ro không cần thiết. Họ muốn giữ tim của người cho càng «tươi» càng một kỳ thuật cũng phu.

Bằng một thiết cột bơm lọc hồ mỗi ngày của người cho tim và đặt vào một ống dẫn bằng chất gần giống cung dẫn đóng mạch là động mạch chính đến máy tim tim để ra rồi vớp nó trong một máy bơm phổi nhân tạo. Để máy bơm và hàm nóng máu cùng một cách như chính quả tim bơm như vậy Hồi đó một ống dẫn nối tự bộ máy tim phổi nhân tạo vào bắp hồn tiếp quả tim là ngăn thường tiếp nhận máu chảy vào. Sau đó bộ kẹp đại động mạch và các mạch máu chính khác dẫn máu tới và từ quả tim đó, có lắp hoa quả tim đối với phần cho lại của thân thể. Xác người chết bị cắt rời khỏi bộ thống máu hoàn, nhưng quả tim của

Người ấy tiếp tục nhận máu đem theo dưỡng khí từ bộ máy tim phổi nhân tạo tiếp tế.

Trong khi đó, tại phòng mổ tiếp cận, người nhận tim được đánh thuốc mê. Cả người ấy nữa cũng được nối với một bộ máy tim phổi. Các mạch máu chính đến nơi tới và từ quả tim cũng được kẹp để có lấp hòa quả tim với phần cho lại của thân thể. Nhưng đối với người nhận máy dịch của những biện pháp đầu ngược lại — tiếp tế cho thân thể máu đem theo dưỡng khí trong khi quả tim bơm máu và một quả tim mới được ghép vào.

Trở lại phòng mổ chứ nhất, ta thấy các nhà giải phẫu đã cắt quả tim của người cho ra khỏi thân thể. Họ cắt tâm mạch nhân Họ gỡ quả tim khỏi các giây chằng Rồi họ thảo quả tim rời khỏi bộ máy tim phổi nhân tạo và đem quả tim ấy qua phòng mổ của người nhận tim. Ở đó, quả tim được tạm thời nối với bộ máy tim phổi nhân tạo có dung thể nhỏ trong khi chờ đợi xử hồn của chủ mới của nó tiếp nhận. Các nhà giải phẫu đã bắt đầu cắt bỏ quả tim nguy nhược có bệnh của người nhận. Hệ thống trong đó y nguyên tại chỗ phần của vách ngoài quả tim chứa các lỗ vào cho máu tĩnh mạch.

Các nhà giải phẫu lấy quả tim cũ ra và đặt quả tim mới vào chỗ trống Trong loại động tác cực kỳ khó nhọc họ khâu quả tim của người cho vào chỗ lấp lượt từng cái một vào 4 bốn cửa Họ nối các đầu động mạch rồi đến các đầu tĩnh mạch Sau do những nhà giải phẫu phụ ta mới gỡ bỏ các máy kẹp ra.

Bây giờ tới cuộc thí nghiệm xem bệ trong Liệu trái tim mới có làm việc cực thiết yếu cho sở hữu chủ mới của nó không ?

Các nhà giải phẫu cho đặt những điện cực vào mỗi bên quả tim rồi cho dòng điện chạy vào. Luồng điện giúp làm cho quả tim mới nhảy lên thành một nhịp đều đặn bình thường lần đầu tiên tốc độ bình thường trong vài phút May tim phẫu nhân tạo được thay thế bằng bộ máy đó được lấy ra. Với thường lao ở ngay được đóng và giải phẫu Công việc của các nhà giải phẫu đã hoàn tất.

Cả thảy lúc khoảng năm tiếng đồng hồ, miễn là không có những biến cố phức tạp làm kéo dài cuộc tác Nhưng, khi huyết áp do quá tim mới cung cấp không thể giữ nguy, hoặc quá tim vươn rầy» thanh nhịp đập không đều Khi đó máy tim phổi nhân tạo được đem ra sử dụng Phải truyền thêm những dòng điện giúp một lần nữa

(CÒN TIẾP)

NHỮNG NHÂN VẬT

VANG BÓNG 1 THỜI

● Phóng sự tâm tình của HẢI-BẰNG

HAI HÌNH ẢNH MỘT CUỘC ĐỜI

CỦA «NỮ HOÀNG VỀ ĐÊM»:

VŨ-NỮ CẨM-NHUNG

LỜI GIAO CẢM : – « Một ông lớng Thống nổi tiếng nhất nước Hoa Kỳ chẳng hạn và một vũ nữ cũng nổi tiếng nhứt như cô Cẩm Nhung là hiện thân, theo chúng tôi nghĩ, cả hai nhân vật ấy đều được nhiều người nhắc nhở. Tuy nhiên mỗi con người sẽ có một con đường đi vào « lịch sử » khác biệt nhau. Cũng như sự vinh hay nhục đối với lịch sử còn tùy thuộc ở việc làm của con người đó – ít ra cũng trong suốt quãng đời tại thế của mình ».

Với những ý nghĩ trong thực tế, chúng tôi không ngại khó khăn để đi tìm các tài liệu viết về cuộc đời của những nhân vật vang BÓNG MỘT THỜI. Trước tiên một « nữ hoàng về đêm » của Sài gòn xa hoa trước đây — trước khi cô Cẩm Nhung người con gái được « trời cho đẹp » đã vươn tầm phát hướng sắc sẽ sự tân phá độc ác của một chai « ác ôi » sẽ được chúng tôi đề cập trong loạt phóng sự tâm tình sắp.

Lẽ dĩ nhiên sau khi viết hết về cuộc đời vũ nữ Cẩm Nhung, chúng tôi cũng sẽ lần lượt đề cập đến cuộc đời của các nhân vật khác mà ở đó người đọc được bàn trong nước nhắc nhở, như : cô Hường người đã thiên sống chống mình ; ông Đinh người cùng chức quyền đau khổ đã lay hay sai một lúc nhồng ở đoạ con thơ, cô Yến Ngọc, một vũ nữ cũng từng khét tiếng ở đô thành đương hàng nhì sau Cẩm Nhung bị bán tay bị mật nhão hạ sát và vật sao vật vụ lại «tém rư» ? v.v...

Thiếu phóng sự «Những nhân vật vang bóng một thời» sẽ phản ánh thật đúng cuộc sống trong quá khứ và hiện tại của từng nhân vật được đề cập. Lẽ cố nhiên, không và không bao giờ kể viết bài có ý định lợi dụng cột báo để đã kích hay phỉ trương đối tư của một ai — Đây người ấy giờ đây đang sống vất vưởng, bị xã hội ngoảng bỏ, đang đứng bơ vơ bên lề tình cảm của cuộc đời !»

Viết về cuộc đời của « Nữ hoàng về đêm » tức vũ nữ Cẩm Nhung, chúng tôi cần mang một ý định là phân ánh trung thực cuộc sống của nàng, cho các độc giả thuộc lớp tuổi đan em chúng tôi (lúc chuyện Cẩm Nhung bị tại «ái ái» các em ấy còn quá nhỏ chưa có thể đọc báo) có cơ hội đọc tài cả sự thật, lấy đó làm tấm gương nghiền ngẫm sự đời Đối với bạn đọc thân mến khác, chúng tôi những góp nhặt mọi diễn biến về cuộc đời có nàng để cho những ai chưa biết rõ lắm tò mò muốn biết người con gái « Vang bóng một thời» ấy hiện đang sống ra sao, sau khi tàn phai xuân sắc.

Nói vắn tắt : «Ngày vui bao giờ cũng chóng tàn, và đau thương còn mãi mãi». Sự chua chát ấy, nếu có ai kia muốn tự ý được ghi nhận trên cột báo này.

Thật vậy, nếu trước đây Cẩm Nhung là «Nữ hoàng về đêm» ở Thủ đô Sàigòn mấy lần «đời gió người» thì có biết bao nhiêu đàn ông kể đưa người đón. Rồi ngày nay nàng lại bị xã hội lếo xeo, nếu không muốn nói rằng mọi người đều như phớt tỉnh gương một «ma quái» cô nàng.

Bạn có biết đâu, người vũ nữ «mang danh tài sắc một thời» có biết danh là Cẩm Nhung đã biết bao lần toan tự tử, nhưng rồi vẫn kéo dài cuộc sống chua cay đắng đặt theo năm tháng đài lê thê Cẩm Nhung con không, nhưng tâm hồn nàng đã chết ! Thật vậy tiếp tục của Cẩm Nhung giờ đây trơ trọi làm sao ! Chắc chắn nàng mợi đời khi, chính nàng cũng đã tự vi mình như một «thi hài biết thở.»

Đó là tất cả những khía cạnh mà chúng tôi muốn đề cập trong loạt tường thuật phóng sự này Mời bạn đọc thân mến theo dõi cuộc đời của nữ hoàng về đêm Cẩm Nhung» ngày tự hay giờ.

★

Mới mười mấy tuổi đầu, người con gái mang tên Cẩm Nhung đã bị «quáng» ra xã hội !

Cuộc sống của «nữ hoàng về đêm» tức vũ nữ Cẩm Nhung biện ra sao? Kể từ ngày nàng được người vũ nữ trẻ đẹp kia bị tên phát hướng sắc, khi «người ta» nhận tâm tại «ái ái» kia gương một sau phần của nàng, cuộc đời nàng có những gì đáng nói ? Đó là tất cả những điều mà bạn đọc thân mến đều muốn biết Và lẽ cố nhiên trong thiên phóng sự tâm tình này chúng tôi sẽ lần lượt phân ánh lại đầy đủ.

«Và câu chuyện vào đời của vũ nữ Cẩm Nhung chưa phải là sự vung xướng hành diện người con gái mang tên Nguyễn thị Cẩm Nhung được sanh trưởng ở miền Bắc. Cô lớ vi chiến tranh khốc liệt tàn nhẫn, nên nàng bị «quáng» ra ngoài xã hội quá sớm. Thật vậy mới mười mấy tuổi đầu Cẩm Nhung đã rời xa quê hương, lìa khỏi bàn tay trìu mến của mẹ, cha để thân gái dặm trường đi vào Nam và đóng chân lại Thủ Đô Sàigòn nơi có nhiều ánh sáng huy hoàng, và cũng là nơi đưa Cẩm Nhung đến bờ vực thẳm.

« Nhưng chỉ ngày tanh bồn thôi » – ai đám chối cãi điều đó, vì vũ nữ Cẩm Nhung là một trong những «thora chi ngày» Nhưng có lẽ vì vẻ vào một xã hội xa hoa, vì sự vượn rồ của cuộc đời, nên Cẩm Nhung từ từ mất đi cái «bản thiện» kỳ.

Dựng chân trên đất Saigon, Cẩm Nhung sống bơ vơ như I con vịt chưa đầy đủ lông mà phải chịu cảnh lạc lõng. Tân trung của người con gái nhỏ bé nhưng giàu hướng sắc sẽ, bắt đầu lo sự nhiều hơn sung sướng...

Cô bé Cẩm Nhung lúc đầu chạy lên đất Sàigòn, nàng chưa có dịp lắm vũ nữ thì đã có nhiều người đòi ông tô ra rất «đi» với nàng và chính lòng tốt của những người đàn ông xa lạ ấy nên ngày nay nàng mơ bị tên tệ sắc hương.

Cẩm Nhung đau ngờ, vì lúc nàng biết được những sự kiện chua chát ấy mà chỉ cũng là lúc nàng đã phải cùng loại nếm nhiều chát chua hơn...

Sau những lúc cay đắng ấy, Cẩm Nhung mong tìm một thân nhân, một người thân để gửi gắm tâm tình, nhưng nàng không tìm nào thực hiện được ý muốn, vì tại Thủ Đô Sàigòn nàng không có đâu chỉ mến một thân chính. Chính vì vậy nên mối lão Cẩm Nhung gặp ở chỗ vui cuộc đời nàng muốn tranh nhưng lại gặp "ở chỗ khác. Nói như vậy để chẳng ta thấy rằng. Cẩm Nhung có thoát được bàn tay người đàn ông sáng lại gặp phải bàn tay người đàn ông khác . bàn lưới !

(CÒN TIẾP)

KHOA HỌC

MỘT HIỆNTƯỢNG KỲ LẠ CỦA THẾ KỶ 20 :

Óc mê tín vẫn còn chỗ đứng

TRONG THỜI ĐẠI NGUYÊN TỬ

● NGƯỜI TA CÓ THỂ LÀ MỘT NHÀ BÁC HỌC LỖI LẠC MÀ VẪN KHƯỚC TỪ LÀM NGƯỜI THỨ 13 TRONG BÀN TIỆC !...

● THANH CHI ●

Năm 1942, một chuyến phi cơ đặc biệt cất cánh từ Luân đôn đã đáp xuống một phi trường quân sự Hoa kỳ.

Trên phi cơ chỉ có 1 hành khách duy nhất : một người dân ông to lớn với đôi mắt rất tinh anh.

Để tiếp đón nhân vật đó, người ta đã phải huy động cả một trung đoàn bộ binh và hàng trăm nhân viên F.B.I. để canh giữ cửa phi trường.

Một chiếc xe hơi đậu cho sẵn và người khách lạ chui vào xe tức khắc. Trong xe, cố tướng Groves, phụ trách «kế hoạch Manhattan», một kế hoạch đưa tới việc thực hiện những quả bom hạch tâm đầu tiên.

— Cần phải hành động cấp bách, người khách lạ nói. Theo những tin tức mà tôi vừa nhận được từ Hitler đã ra lệnh xúc tiến công cuộc nghiên cứu về nguyên tử năng.

— Chúng ta sẽ làm tất cả những gì có thể làm được, trưởng Groves đáp.

— Vậy thì tôi sẽ bắt đầu bằng cách... bờ vào gỗ.

Trước câu nói bất ngờ đó, vị tướng lãnh Hoa kỳ bật cười :

— Cả ông nữa, ông cũng mê tín nữa sao ?

Người khách lạ mà các cơ quan mật vụ Hoa kỳ mệnh danh là «V.I.P.» (nhân vật rất quan trọng), chính là một trong số những nhà bác học lừng lẫy nhất của thế kỷ này : Niels Bohr, giải Nobel vật lý, một trong các cha đẻ của lý thuyết nguyên tử.

Ông ta vừa trốn thoát khỏi Đan Mạch để tham dự vào công cuộc thực hiện kế hoạch Manhattan.

— Không có gì đáng cười cả, nhà bác học nói. Trong số các đồng nghiệp của tôi tại Viện Hàn Lâm, tôi biết có khối người mê tín. Khoa học là một chuyện. Nhưng khoa học không phải là tất cả. Người ta có thể là vật lý gia mà vẫn khước từ làm người thứ 13 trong bàn tiệc !

Câu nói của ông Hiels Bohr đã soi sáng trước mắt chúng ta một trong số những hiện tượng kỳ dị nhất của thời đại này. Chưa bao giờ khoa học giữa một vai trò lớn lao như hiện nay trong đời sống con người. Khoa học có mặt ư mọi nơi, vào bắt cứ lúc nào, 1 đoàn xe hỏa, 1 chiếc phi cơ tới nơi đúng giờ giấc, ấy chính là vì lo trình của nó đã được tính toán kỹ từ trước. Một động cơ xe hơi có một hiệu năng được dự liệu trước... Tất cả nền văn minh của chúng ta đến tuân theo quy luật này : không thể có sự may rủi. Người ta muốn tiên đoán, tính toán trước, loại bỏ những nhầm lẫn, hủy diệt những bất ngờ.

Nhưng đồng thời, có rất nhiều người — và trong số những nhà bác học lỗi lạc— nằm chặt lấy ngón tay cái hay sờ vào gỗ lúc họ bước lên phi cơ. Những người khác đặt trong xe họ những con búp bê bay những thứ vật mà họ cho là có một hiệu lực huyền bí giúp họ tránh được những bất trắc đọc đường. Có người quay xe lại để tránh khỏi phải đi qua dưới một cây thang hay khước từ 1 phòng duy nhất có trông của khách sạn, mang số... 13 !

Và như một nhà bác học nổi danh từng nói : Các ông đừng tự hào là mình không mê tín. Mọi người đều tin dị đoan, không nhiều thì ít !

Niềm sợ hãi trước định mệnh.

Theo quan niệm khoa học của thời đại chúng ta, sự mê tín có vẻ đã thay ngôi đổi vị, như là một hiện tượng còn sót lại từ những thời u tối xa vưa, lúc mà con người không có một kiến thức nào, một phương tiện nào chống cản ở sống, để dì chuyển... Tỡ tiên chúng ta có lý do để tin rằng con số 13 là một con số đen tối : với ro ngôn tay và 2 chân, tất cả sự hiểu biết của họ giới hạn trong phạm vi thân thể.

(CÒN 1 KỲ)

TRANH ĐẤU CHO DÂN

MỘT CỰU CẢNH SÁT VIÊN BẠ XUYÊN

Xin được cứu xét lại trường hợp bị sa thải

L.T.S.– Chúng tôi nhận được đơn thỉnh nguyện của một bạn đọc ở Ba Xuyên, nhờ đăng lên báo, thỉnh cầu Đại tá Tổng giám đốc Cảnh sát quốc gia cứu xét một trường hợp hàm oan. Chúng tôi đăng nguyên văn đơn thỉnh nguyện này dưới đây, vì nhận thấy tình cảnh của đương sự thật đáng thương hại và rất mong Đại tá Tổng giám đốc giải oan và cho đương đơn phục hồi chức vụ cũ.

Ba Xuyên, ngày 01-03-69

Kính gửi Đại Tá Tổng Giám Đốc
Tổng Nha Cảnh Sát Quốc Gia
SAIGON

Kính thưa Đại Tá Tổng Giám Đốc,

Tôi là Lê văn Tây, hiện cư ngụ tại số 9A đường Duy Tân, Ba Xuyên, kính gửi đơn này lên Đại Tá Tổng Giám Đốc để mình xét trường hợp thỉ tôi bị sa thải oan ức như sau :

Trước đây, tôi là quân Cảnh sát ở Ba Xuyên.

Ngày 31-7-59, khi còn phục vụ tại ty cảnh sát Ba Xuyên, tôi bị bắt giam và bị sa thải vì bị tình nghi hoạt động cho VC. Nguyên do là cô một người tên Hóa nói với ba tôi VC rằng tôi làm nội tuyến cho VC, Hóa và tôi có liên lạc với VC. Ba tôi VC nầy đã khai không biết tôi và cũng không có gì định liu với tôi trong hoạt động VC, Lúc đó, tôi không được đối chất với tên Hóa, vì tên nầy đã đi Saigon.

Chỉ vì lời khai vu vơ nầy, tôi bị bắt giam hai năm và bị gởi đến tòa án quân sự. Tôi được miễn tố và trả ty đo ngày 28-7-1961.

Sau khi được trả ty đo, tôi có làm đơn nhiều lần xin phục hồi chức vụ cũ. Ủy ban điều chỉnh tình trạng công chức bác đơn chính cấu của tôi.

Mới đây, tên Hóa nói trên đã trở về Ba Xuyên. Nhơn dịp nầy tôi lại gởi đơn đến Ty Cảnh Sát Quốc Gia xin điều tra lại trường hợp tôi bị sa thải và xin phục chức.

Ty Cảnh Sát Ba Xuyên đã lấy cung tên Hóa. Tên nầy đã khai không biết tôi và cũng không có liên hệ gì với V.C.

Như vậy, tôi hoàn toàn vô tội và bị hàm oan. Kính mong Đại tá Tổng giám đốc vui lòng ban cho tôi xét trường hợp tôi bị hàm oan và cho tôi được phục chức để làm việc nuôi gia đình gồm mẹ già, vợ yếu và 6 con thơ dại.

Trên trọng kính xin Đại tá Tổng giám đốc nhận nơi đây lời chào thành kính biết ơn của tôi.

Nay kính
LÊ-VĂN-TÂY

★

Yêu cầu tòa Hành chánh quận III lưu ý

Mấy lắc sau nầy, đồng bào ở quận III rất đỗi thắc mắc phiền vì lẽ lối làm việc ở 1 vài ngành tại tòa hành chánh quận III, trong việc cấp những giấy tờ.

Một bạn đọc quận nhân đã than phiền : Tôi có việc cần bổ túc hồ sơ gởi bản trích lục khai sanh.

Nhưng đến Tòa hành chánh quận ba, nơi bản phụ trách vấn đề ấy, tôi thấy trên bảng cần đề 1 giòng chữ : Sao lục khai sanh : 20 ngày !

Trời hỡi ! Ở những nơi khác, như Tòa Đô Chánh chẳng hạn, việc sao lục khai sanh chỉ mất có 3 ngày !

Còn nhớ trước kia, chánh quyền đã lưu ý các cơ quan hành chánh có được lịnh phục vụ cho đồng bào trong vòng 24 tiếng đồng hồ.

Hôm sau sao tại Quận 3 lại làm việc chậm chạp như thế, và trong trường hợp những người có chuyện gấp rút thì sao ?

Người phụ trách chỉ đáp lại 1 câu gọn lỏn :

«Thiếu nhân viên ! Có chuyện gấp cũng... vẫn chịu !»...

Trên đây là 1 trường hợp chúng tôi nêu ra để lưu ý nhà chân quyền đô thành, nhất là ông Quận trưởng quận ba, nên vì quyền lợi của đồng bào, xem xét lại cái thời hạn 20 ngày mới lấy được 1 bản sao lục khai sanh để cấp tiến đây.

THƠ

Dấu chân

Họ đi trên đường nào khúc khuỷu
Của làng mạc nào ấm u
Đên buổi sáng nai đầy một trời
Đên mùa thu nào nhiều lá đỏ
Ôi ! những dấu chân ấm thâm
Trên các nẻo đường đất nước
Rừng thâm thâm
Núi xanh xanh
Cảnh đồng hoang vắng
Bên cát mù xa chỏ gió thổi
Những dấu chân từng in
tiếng nói con tim
Của người chia tay trước ngỏ
Của người lở buồi hẹn hò
Tôi nghe tiếng nói con tim
Từ những dấu chân bùn, cát, đá
Tiếng nói làm cho tôi
Mất ngủ
Tôi phải làm gì đề có
Giấc ngủ bình yên ?

KHÔNG TRANG

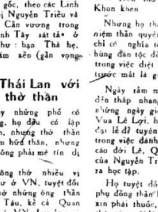

CHÀO MỪNG CẤP TIẾN

Danh «Cấp Tiến» tượng trưng chánh sách
Mọi chủ trương cải cách hăng đầu
Báo chương thăng cảm nhịp cầu
Mọi người thiện chí cùng nhau kết đoàn
Vận đệ nước mất con trước mệt
Hồn thương ai son sắt tâm cang ?
Tiến phong anh hùng lên đăng
Mọi ngành hoạt động vững vàng xong pha
Trường ngôn luận lộn ca vang đồng
Ngôi bút thiêng mở rộng ý lòng
Lời ngay, nói thẳng phơi trần
Trình bày tự thật tình thân vương
Chuyện bất công truy tầm phân tách
Xem nguyên nhân, tách cách vì sao ?
Đề ra biện pháp cao tăng
Thuận đà tiến hóa đồng bào hân hoan
Nhịp sống mới hay hoàng rồi sẽ
Đến với đàn giả, trẻ mọi người
Báo này phản ánh cuộc đời
Mọi điều xấu, tốt đặt thành lời văn

Tài liệu :

VẤN-ĐỀ TÔN-GIÁO và tín-ngưỡng của Việt kiều ở Thái Lan

● Của ĐÔNG-TÙNG

Tổng số dân Việt đều ở Thái-Lan có trên 5 vạn con số [illegible] được nêu rõ trong cầu sau đây đăng ở báo Thân Ái một tờ báo của Việt kiều xuất bản ở Phi chít (Thái-Lan).

«Hỏi gần xa kiều bào nên nhớ
«Cảnh bèo trôi chiếc nhạn lạc đàn»

Việt kiều ở Thái-Lan là một tổ chức chính trị đồng đảo, cho nên nhà việc làm của họ đều có những ý nghĩa sâu sắc, kể cả việc Tôn giáo và tín ngưỡng.

Việt kiều ở Thái lan không hề tín ngưỡng một thứ Tôn giáo nào khác, ngoài Đạo Phật và đạo thờ phụng tổ tiên ông bà, cha mẹ.

Đã có đạo Phật, họ ít lâm chiến riêng, ngoại trừ ngôi chùa đạo nhất ở Bạn Phật Bà thuộc Lạc khon phanon. Việt kiều ở Thái lan cũng nào chùa của Thái tu hành như người Thái vậy.

Việt kiều ở Thái lan không ai tín đạo Thưa Chúa, ngoại trừ những người đạo gốc, theo các Linh Mục tự nơi khi bị Nguyễn Triều và các cụ vào thăm Cần vương trong phong trào « Binh Tây sát tây » mấy giáo khu như : bạn Thà hẹ, Noông sêng, xám xên (gần vọng các).

Việt kiều ở Thái Lan với các đền thờ thần

Những lăng hay những phố có Việt kiều ở đông, họ đều có lập đền thờ thần linh, chưng thờ các bậc của họ với ý niệm hồn thần, nhưng khoa học, chứ không phải mê tín dị đoan.

Bởi vậy, họ không thờ nhiều vị thần phức tạp như ở VN, tuyệt đối không bao giờ thờ những ông Thần người Người Tàu, kể cả Quan Vân Trường mà ở VN đem lan vị thần đầu Vô miếu. Họ bảo rằng, không có cái gì vô lý hơn khi đem Quan Vân Trường một vị tướng của Lưu Bị bị Lã Mông giết đúng đầu Vô miếu VN.

Quan Vân Trường chỉ là một vị tướng của nước Thực, một trong ba nước của thời Tam Quốc, một cuộc nội chiến kéo dài gần một trăm năm, nhưng đã đưa hình đến thần, bởi những kẻ mộng bá đồ vương.

Cũng theo họ, vì công của Quan Vân Trường so với những Ngũ vương Quyền, Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, Lê Lợi, Nguyễn Huệ ở VN, chỉ là một con đom đóm đặt bên ngọn đèn trăm nến, chưa nói tới vần đề một bên là những vị anh hùng dân tộc cứu quốc, một bên là chỉ một vị tỷ tướng của một cuộc nội chiến bản thân, và người ấy lại là người Tàu.

Tiền nhân chúng ta ngày xưa lấy Quan Vân Trường đương đầu Vô miếu Việt Nam mà là một tự sai lầm đáng tiếc. Phải chăng đây là dị hai của bề Tổng nho, rồi các gì của người Tàu cũng là hơn cả. Đây cũng là một nỗ lực cần tinh truyền kiếp.

Bởi vậy, việt kiều ở Thái Lan họ chỉ lâm để thờ những vị anh hùng dân tộc sau đây :

— Đền Trần Hưng Đạo ở Sakhon nakhon

— Đền thờ Mai Hắc Đế ở U bon

— Đền thờ Hai Bà Trưng KHORAT

— Đền thờ Lê Lợi ở Bạn đô — Ông Phu chít

— Đền thờ Nguyễn Huệ ở Ban Nx ke

— Đền thờ Lý Thường Kiệt ở Noong Han

— Đền thờ Phạm Ngũ Lão ở Khon kaen.

Nhưng họ thờ thần không vì ý niệm thần quyền hoặc tôn ta, bởi mà chỉ có nghĩa tôn thờ những bậc anh hùng dân tộc để nêu gương các Ngài trong việc đền đáp công nước kể thủ tước mất là giặc Phap.

Ngày tám mồng một hợp đều tới đền thăng nhang chiêm bái nhất là những ngày giỗ Đức thánh Trần, Vua Lê Lợi, họ cũng nhau tổ chức đến thăng linh, chưng thờ các bậc của họ với ý niệm hồn thần, nhưng khoa học, chứ không phải mê tín dị đoan.

Bởi vậy, họ không thờ nhiều vị thần phức tạp như ở VN, tuyệt đối không bao giờ thờ những ông Thần người Người Tàu, kể cả Quan Vân Trường mà ở VN đem lan vị thần đầu Vô miếu. Họ bảo rằng, không có cái gì vô lý hơn khi đem Quan Vân Trường một vị tướng của Lưu Bị bị Lã Mông giết đúng đầu Vô miếu VN

Quan Vân Trường chỉ là một vị tướng của nước Thực, một trong ba nước của thời Tam Quốc, một cuộc nội chiến kéo dài gần một trăm năm, nhưng đã đưa hình đến thần, bởi những kẻ mộng bá đồ vương.

Cũng theo họ, vì công của Quan Vân Trường so với những Ngũ vương Quyền, Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, Lê L

SỐ 1 — THỨ BA 15-4-1969

Cấp tiến

TỔ QUỐC — TỰ DO — TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 175, Phạm-ngũ-Lão — Saigon Đ.T. 21.505

MỞ ĐƯỜNG CHO 1 GIAI ĐOẠN MỚI TẠI ĐÔNG NAM Á

HOA-KỲ VÀ CAM-BỐT SẮP TÁI LẬP BANG GIAO VÀ V.N.C.H. CŨNG SẴN SÀNG...

★ PHÁI BỘ HOA KỲ TẠI V.N. BÁC BỎ NHỮNG NGUỒN TIN BÁO CHÍ CHO RẰNG CÓ SỰ DỊ BIỆT GIỮA 2 CHÁNH PHỦ HOA KỲ VÀ V.N.C.H. VỀ VIỆC TRIỆT THOÁI LỰC LƯỢNG MỸ TẠI VN ★ TRONG LÚC ĐÓ THƯỢNG NGHỊ SĨ CLIFFORD CASE LẠI LÊN TIẾNG KÊU GỌI HOA KỲ NÊN ĐƠN PHƯƠNG RÚT MỘT SỐ QUÂN ĐÁNG KỂ.

NAM VANC 14-4 (SGT) — Nhà cầm quyền Nam vang vừa đưa ra 1 bản tin cho hay, các buổi đàm ngoại giao đang được xúc tiến tại 2 thủ đô Nam vang và Hoa thạnh Đốn nhằm đi tới việc tái lập bang giao giữa Cam bốt và Hoa kỳ.

Bản tin trên cho biết Cam Bốt sẽ xét thức nối lại bang giao với Hoa kỳ sau khi nước nầy ủng chuẩn nhận biên giới Cam bốt.

Bản tin cho hay một văn thư chánh thức sẽ được gửi tới Nam vang vào thứ Tư sắp, để công nhận biên giới Cam bốt và nối lại liên hệ ngoại giao 2 nước.

Mỹ xác nhận

Mặt khác, tại Hoa thạnh Đốn, Bộ Ngoại giao Mỹ đã xác nhận những điều mà bản tin Cam bốt vừa nêu lên tại Nam Vang.

Giới chức Mỹ tại Hoa thạnh Đốn đã nói rằng các cuộc vận động đã được mở ra ngay sau khi Tổng Thống Nixon nhận chức vụ Tổng Thống Hoa kỳ và loan bố một đường lối «thương thuyết Hòa bình và Thân hữu trên Thế giới để thay cho thời kỳ kinh chiến đã qua».

V.N.C.H. cũng sẵn sàng

Hôi cuối tuần qua, Tổng thống Thiệu có tuyên bố sẵn sàng nối lại bang giao V.N.C.H. với phía và Cam bốt.

Nhưng, một nguồn tin Mỹ ngày 12-4 cho hay Pháp không quan tâm đến việc tái lập bang giao với V.N.C.H. vì trong khi hòa đàm về V.N. đang khai diễn, Ba Lê không có ý định thay đổi mối bang giao với bất cứ phe nào trong các Phái đoàn dự hội đàm Ba Lê !!

Hơn nữa, theo tin tiếp, Pháp cho rằng VNCH đã đoạn giao với Pháp trước nên việc tái lập bang giao là tùy nơi VNCH.

Về phía Chánh phủ Cam bốt, cho tới nay chưa ngờ có phản ứng gì đối với lời tuyên bố của Tổng thống Thiệu.

1 TNS Mỹ kêu gọi rút quân khỏi VN

NÚU ƯỚC 14-4 (UPI)— Hôm chủ nhật, TNS Clifford Case lên tiếng kêu gọi HK đơn phương rút một «con số đáng kể» binh sĩ HK ra khỏi VN.

Trong cuộc phỏng vấn trên vô tuyến truyền thanh, thượng nghị sĩ Cộng hòa thuộc tiểu bang New Jersey cho biết cuộc rút lui từng phần nay đã khiến VNCH phải gánh vác nhiều lớn lao hơn trong cuộc chiến. Ông tuyên bố HK nói không muốn tiến tới hòa bình cho tới khi nào họ thấy VNCH có thể tự bảo vệ.

Thượng nghị sĩ Case, một nhân viên trong Ủy Ban Ngoại Giao Thượng Viện Hoa Kỳ cho biết «con đường tốt đẹp nhất để tiến tới hòa bình là làm cho Bắc Việt nhận thức được rằng họ không thể thắng cuộc tỉ lên nay được và chúng ta có thể thắng được, không chỉ ở ý nghĩa thuần túy quân sự mà thể thắng được, không chỉ ở ý nghĩa thuần túy quân sự mà ở ý nghĩa chúng ta có thể

XEM TIẾP B TRANG 9

PHỤ TÁ của TT NIXON

Ông Kissinger ĐÃ CÓ LẦN ĐI B.V. THƯƠNG THUYẾT HÒA BÌNH !

CAMBRIDGE, 14-4 (UPI) Một viên chức thuộc trường Đại Học Cambridge tiết lộ hôm chủ nhật rằng phụ tá của Tổng thống Nixon, ông Henry A. Kissinger đã đi Bắc Việt lãnh tụ một nhiệm vụ hòa bình năm 1966 trong khi ông đang làm giáo sư tại Đại học đường Harvard.

Việc tiết lộ nầy được đưa ra sau khi một tờ báo của sinh viên đăng một bức điện tín của ông Robert H.Miller, giám đốc phụ trách vấn đề VN tại Bộ Ngoại Giao chu rằng ông Kissinger đã qua V.N.C.H., nhưng ky ban của sinh viên đã chối tại trường đã bước một bước xa hơn, đăng một thông cáo tiết lộ rằng ông Kissinger đã sang cả Bắc Việt.

Ca Verna Johnson, phụ tá hành chánh của khoa trưởng Franklin L.Ford, cho biết ông

(Xem tiếp trang 6)

Chi Tiết Số Từ Chiều 13-4 đến sáng 14-4

CÔNG QUÂN BA LẦN pháo kích Quận Tam Bình

● BẮN SÚNG CỐI VÀO TỈNH LỴ VĨNH BÌNH VÀ BẮN B.40 VÀO TTHL CẢNH SÁT GẦN DALAT.

SAIGON 14-4 — Cộng quân hôm qua đã ba lần pháo kích vào Quận Tam Bình (Vĩnh Long) lần thứ nhất mọi thương đêu 16 người khác bị thương.

Tin quân sự VN cho biết ba cuộc pháo kích của Cộng quân xảy ra lúc 15 giờ, 16giờ chiều 13-4 và 1g40 sáng 14-4. Cộng quân đã bắn tất cả 38 đạn súng cối 82 ly và tiếp thái được ghi nhận như trên.

Tam Bình cách thị xã Vĩnh Long 23 km về phía Nam.

VC Pháo kích tỉnh lỵ Vĩnh Bình

Hồi 01g50 phút ngày 14/4 Cộng Sản bắn 5 trái súng cối 82 ly tỉnh lỵ Vĩnh Bình nhưng không có được tổn thất nào đáng kể.

Giới hữu quyền đã xác nhận tin

Ông NG. LÂU bị bắt giữ

SAIGON 14-4 (AP) — Giới thạo tin hôm thứ hai cho biết ông Nguyễn Lâu, Chủ nhiệm nhật báo Anh Ngữ «Saigon Daily News» đã bị nhà chức trách bắt giữ cuối tuần qua với một nguyên nhân chưa được rõ.

Giới chức cảnh sát, đã trả lời những người đó tin, cho biết họ không có tin tức nào liên quan đến việc bắt giữ nầy.

Xác nhận

Giờ chót, trong cuộc họp báo chiều 14-4, Phái nguồn viên chánh phủ đã chánh thức xác nhận ông Nguyễn Lâu, chủ nhiệm nhật báo Anh-ngữ «Saigon Daily News» đã bị công an bắt trưa thứ bảy 12-4 vì «hoạt động cho CS».

★

Công quân bắn B.40 vào TTHL Cảnh sát Đà chiến gần Đàlạt.

Hồi 1g50 phút sáng 14-4, Cộng quân đã bắn 10 trái B.40 vào Trung Tâm Huấn luyện Cảnh sát Đà chiến tại 3 cây số Tây Đà lạt. Tin sơ khởi ghi ba binh sĩ cảnh sát tử thương và 4 bị thương.

★

Đụng độ gần Bến Lức

Hồi 02g40 sáng 14-4, một lực lượng Cộng Sản không rõ quân số đã phục kích tên công vào Đại Đội 118/550 tại 5cs Đồng Nam Bến Lức. Lực lượng đến trợ chống trả mãnh liệt Địch phải rút lui. Ta tổn thất 1 B.40 và 2 AK 47 Phía bạn có 9 bị thương

TIN ĐẶC BIỆT

T. T. Thiệu đã tạp nhiễm đến đâu?

Theo ký do bởi của chúng tôi thì như việc tiếp xúc nhằm mục tiêu tập hợp chánh sự của TT Thiệu đã mang lại kết quả sơ khởi như sau :

Các ông

Trương công Cửu (Đảng Nhân Xã trong đó có một số đông anh em Cần Lao cũ).

Trần quốc Bửu (nguyên ...)

— Trần văn Đôn (cựu nguyên ...)

Nguyễn văn Hướng (Dân chủ tự do) đương kim Tổng thư Ký của T.T.

XEM TIẾP G TRANG 6

Cấp tiến

TỔ QUỐC — TỰ DO — TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 175, Phạm-ngũ-Lão — Saigon Đ.T. 21.505

Phái đoàn Đân biểu cộng du Âu châu về bào động :

CÁC TÒA ĐẠI SỨ phải tích cực hơn nữa

TRONG VIỆC TRANH THỦ DƯ LUẬN Ở NGOẠI QUỐC VÌ NHIỀU NƠI ÍT CÓ CẢM TÌNH VỚI VNCH ?

● Bbp. Cô XUÂN-MAI ●

SAIGON 15-4 Sáng qua, trong một phiên họp tổ-ro mà số đân biểu vắng mặt đưa gần phân nửa, Hạ Viện đã nghe phát-triển của Phái đoàn cộng du Âu Châu gồm có các Dân biểu Trương Gia Kỳ Sanh, Nguyễn văn Ân, Dương văn Ba, Nguyễn trọng Bường, Nguyễn đắc Dân, Lê văn Diện, Tôn thất Hiệu và Nguyễn thế Linh.

Trong khoảng thời gian 1 tháng, từ 22-2 đến 24-3, phái đoàn đã viếng thăm 7 quốc gia gồm có Na Uy, Anh, Pháp, Bỉ Tây Đức, Thụy sĩ và Ý.

Phái đoàn cho biết trong số 7 quốc gia thăm viếng, chỉ có 2 nước Pháp và Ý là có thái độ lạnh nhạt hơn cả.

Chánh phủ và cả Quốc hội của 2 Quốc gia nầy đều không mấy gì có cảm tình với Chánh Phủ và Quốc Hội V.N.C.H.

Tại Pháp, phái đoàn cho biết có một số sinh viên Việt lại tỏ ra rất bất lực đối với Chánh phủ và cả Quốc Hội V.N.C.H.

Thậm chí ở nhiều nơi, dư luận báo chí quốc tế còn cho rằng CS là những «anh hùng» có công kháng chiến còn những phần tử quốc gia chỉ là Việt gian, tôn chân Pháp.

Hoặc có người nói rằng : chính Mỹ đã bỏ tiền và đưa lính sang chiến đấu ở VN cho người VN chỉ là làm cho quân đội chiến tranh nên muốn cuộc chiến kéo dài để trục lợi v v...

Dân biểu Nguyễn đắc Dân cho biết : có nơi, sinh viên và kiều bào V.N. đã biểu lộ và phản đối những cuộc biểu tình Tổng Thống, Phó Tổng Thống và cả Quốc Hội nữa. Họ cho rằng : «Chánh Phủ và Quốc Hội không đại diện cho dân».

Tôn lại, phái đoàn nhìn nhận có những sự tích lũy về chánh trị cho VNCH ở các nước Âu châu mà các Dân biểu phái đoàn đã đi lấy việc tuyên truyền và phát tích «gì hơn nữa mới có thể tranh thủ cảm tình của kiều bào hải ngoại đang nghiêng qua chiều về phe CS.

XEM TIẾP C TRANG 6

Xem trang 6 : Tiếu ngạo GIANG HỒ Nguyễn tác : Kim-Dung Hàn-Giang-Nhạn dịch

Tin giờ chót

SỰ TỔN THẤT CHÍNH THỨC TRONG VỤ CỘNG QUÂN PHÁO KÍCH KHO ĐẠN TÂY NINH

SAIGON 14-4 — Tin chiến sự chiều nay cho biết trong vụ pháo kích kho đạn ở Tây Ninh, cả 54 quân nhân từ trưởng, 56 quân nhân bị thương, 50 quân nhân mất tích Bộ Chỉ huy Tiếp vận bảo bị tiêu hủy 80 % doanh trại, 100 tấn đạn được (thay vì 10 tấn như tin sơ khởi đã loan báo).

Phát ngôn viên quân sự V.N cho biết đây là số tổn thất từ trước đến nay của quân đội trong một vụ pháo

XEM TIẾP C TRANG 6

XE MỸ ĐỤNG XE DU LỊCH PHÁT HỎA

ÔNG HUỲNH-CÔNG-ĐƯƠNG NGUYÊN ỨNG CỬ VIÊN T. THỐNG BỊ CHẾT CHÁY TRONG XE

ĐÔ THÀNH. — Khoảng 6g chiều ngày 13-4, 1 tai nạn thảm khốc xảy ra tại góc đường Trần hưng Đạo và Nguyễn thái Học giữa xe du lịch của ông Huỳnh công Ương số 6 Mỹ, tại nạn xảy ra làm cho chiếc xe du lịch của ông Ương số EM 5114 đo chàu ông Ương là Robe Huỳnh Công lái bị chiếc xe Mỹ số 824262 do Mỹ kiều Diskowski-Eugene đụng làm cho chiếc xe ông Ương phải hậu, và ông nầy bị chết cháy trong chiếc xe du lịch.

Sở cứu hỏa đã thành được cảnh sát công lộ bảo tin lại dập tắt ngọn lửa và chở ông Ương vào nhà xác bệnh viện Saigon. Theo chứ chứng tôi được biết thì ông Ương trước đây có đăng chang 1 liên danh với ông Trần văn Lý ra ứng cử Tổng Thống cách đây không lâu. Cha người chàu ông tên là Robe Huỳnh Công cầm tay lái lại số xe 30 Cảnh sát công lộ đang mở cuộc điều tra.

CẢNH SÁT KHÔNG LỘT hoa Híp-pi !

SAIGON 14-4 (VTX). — Ông Nguyễn tiến Dũng Trưởng Ty Cảnh Sát Quốc Gia Công Lộ hôm nay cho biết không hề có việc cảm đàn hoa «hip pi» trên các xe gắn máy lần sau hơn.

Trong cuộc tiếp xúc với phái viên VTX sáng nay, ông Trưởng ty nói rằng nhân viên Cảnh sát vẫn bắn giữ các xe có dán hoa «Hip Pi» buộc bắt buộc bụ phải lộ hoa «Hip Pi» dán trên xe sẽ bị trừng trị nếu có người thưa.

CÁO LỖI BẠN ĐỌC

Trong trang 4, nơi mục «Cười như mếu» tờ soạn tự ý gắc lại một đoạn sau khi phỏng kiểm vào giờ chót, nên không sửa chữa kịp phải đực trăng. Xin bạn đọc thông cảm.

TIN TỨC LAO ĐỘNG

NGHIỆP-ĐOÀN CÔNG NHÂN MÃ XA VÀ XÍCH LÔ ĐẠP ĐÔI CHUYỂN SANG LÁI XE 4 BÁNH

SAIGON — Trong kỳ đại hội lần thứ năm của liên đoàn vận tải Việt Nam khai diễn trong hai ngày tại Tổng liên đoàn Lao Công VN.

Ông Bùi thượng Tâm Tổng thư ký Nghiệp Đoàn công nhân Mã Xa Saigon Gia Định nói với các đại diện báo chí biết hiện trạng của hơn 700 anh em đã xa rất bi đát, vì chưa được chuyển nghề.

Theo ông Tâm thì tổng số Mã xa Saigon chợ Lớn Gia định có 1375 xe đều khi không tư số 9313 của Bộ Giao Thông vận tải ngày 13-10-67 cho phép công nhân được chuyển nghề sang xe 3 bánh trong vòng 5 tháng Nhưng đợi đầu xét xe để đổi đã thực hiện có 1 tháng (từ ngày 5-9 đến 3.10.68) đến đợi hai tư ngày 18.11-68 đến 16-1-69.

Kể cả hai đợt xét xe, đến nay vẫn còn 260 xe ngày có kiểm tra công lộ mà chưa được xét. Đây là không kể số xe chưa có kiểm tra công lộ thì còn 508 mà phu chưa được chuyển nghề.

Vừa đây, một thông cáo khác cho biết cấm hẳn xe ngựa lưu thông trong Đô thành kể từ ngày 28-2-60.

Vì vậy Nghiệp Đoàn đòng khiếu nại xin lưu thông lại cho đến ngày được hứa sẽ bồi.

Sẽ tiếp xúc với ông Giám Đốc hãng xe 4 bánh DAI HAT SU

Sau khi trình bày thực trạng của số Mã phu, ô. Tâm cho biết, vào trong tuần tháng 4-69, ông sẽ tiếp xúc với ban Giám Đốc hãng xe 4 bánh thực dụng DAI HAT SU để xin hãng bán tăng giá cho anh em Mã phu chuyển nghề.

Nghiệp đoàn xe đứng rà bảo đảm với hãng xe 4 bánh nầy. Được hồi theo tình thần thông tư trên của Bộ Giao Thông Vận tải thì anh em mà phu sẽ được chuyển nghề sang

XEM TIẾP E TRANG 6

SỐ MAI VẮN 8 TRANG 5Đ VÀ VẮN IN OFFSET NHIỀU MÀU VỚI ĐỀ TÀI : Chừng nào V.N mới có hòa bình ?

Biến mất ở Hương Cảng VÌ SAO TAY VỢT LƯU HOÀNG ĐỨC KHÔNG VỀ NƯỚC ?

Đoàn vợt Davis VN sau chiến thắng tại Đại Hàn đã từ Hàn Thành về Hương Cảng hôm 9-4-69. Hôm 11-4-69, trong lúc phái đoàn sửa soạn ra phi trường Khởi Đệ để về Sàigòn thì tay vợt Lưu hoàng Đức viết giấy cho hay sẽ ra phi trường sau.

Đến phi cảng đợi mãi, không thấy Đức và phái cơ đã đến giờ cất cánh, phái đoàn đành quay lại nhà trọ, tìm Đức. Tìm mãi không thấy

XEM TIẾP V TRANG 6

NẾU ĐƯỢC QUỐC HỘI CHẤP THUẬN

THUẾ LƯU HÀNH XE TỰ ĐỘNG SẼ ĐƯỢC BÃI BỎ !

SAIGON (C.T.) Nguồn tin thông thạo từ Bộ Tài Chánh sáng ngày 14 4 cho biết, Bộ Tài Chánh đã hoàn tất « Dự án bãi bỏ thuế lưu hành xe tự động ». Nguồn tin cho biết thêm dự án kể trên đã được Bộ đưa sang Ủy Ban Kinh Tế Tài Chánh, thuộc Bộ Tài chánh để cơ quan nầy nghiên cứu lại trong đêm một trước khi đệ trình lên Quốc Hội VNCH chờ biểu quyết.

Sẽ chánh thức bãi bỏ thuế lưu hành xe tự động, Khi Q.H. chấp thuận

Vẫn theo nguồn tin trên chúng tôi được biết, sau khi dự án hành Tế Tài chánh cứu xét từng điểm của dự án xét xong, tức bắt giờ sẽ trình lên và sẽ đưa qua QH chấp thuận toàn Bộ là Bộ Tài Chánh sẽ ra ngay một nghị định bãi bỏ thuế lưu hành các loại xe tự động tương tiền 1969.

Cũng cần nói thêm, sở dĩ Bộ Tài Chánh đưa ra dự án bãi bỏ thuế

★ TRẦN TUẤN HẢI ★

lưu hành các loại xe tự động vì nhiều năm nay cơ quan nầy hứa hẹn gặp phải chánh thất thu.

Chẳng những vậy mà hàng năm Bộ Tài Chánh lại phải cần đúng đến mấy năm nhơn viên để phụ trách việc thu thuế và những nhơn viên nầy phải làm việc những mấy tháng liền trong 1 năm.

Nguồn tin không nói rõ, nhưng theo chúng tôi biết nếu năm bộ tài chánh phải thất thâu về việc thu thuế lưu hành các loại xe tự động lên đến mấy trăm triệu bạc.

Những loại xe phải đóng thuế lưu hành

Người các loại xe tự động ở bánh phải đóng thuế lưu hành hàng năm các loại xe có đăng bộ (loại xi cất

XEM TIẾP H TRANG 6

Giới hữu quyền đã xác nhận tin

Ông NG. LÂU bị bắt giữ

SAIGON 14-4 (AP) — Giới thạo tin hôm thứ hai cho biết ông Nguyễn Lâu, Chủ nhiệm nhật báo Anh Ngữ «Saigon Daily News» đã bị nhà chức trách bắt giữ cuối tuần qua với một nguyên nhân chưa được rõ.

Giới chức cảnh sát, đã trả lời những người đó tin, cho biết họ không có tin tức nào liên quan đến việc bắt giữ nầy.

Xác nhận

Giờ chót, trong cuộc họp báo chiều 14-4, Phái nguồn viên chánh phủ đã chánh thức xác nhận ông Nguyễn Lâu, chủ nhiệm nhật báo Anh-ngữ «Saigon Daily News» đã bị công an bắt trưa thứ bảy 12-4 vì «hoạt động cho CS».

MỘT VAN ĐỀ ĐANG GÂY SÔI NỔI DƯ LUẬN

Y tá không thể làm công việc CHUYÊN MÔN CỦA NGƯỜI BÁC SĨ ĐƯỢC !

★ HỒNG PHÚC CHO QUỐC DÂN, NẾU NGƯỜI Y TÁ CHỊU SẮN SÓC BỊNH NHÂN ĐÚNG THEO CÁCH CHỈ DẪN CỦA BÁC SĨ !

SAIGON 24-4 — Dự án luật 64/69 của bộ y tế vừa gửi qua Quốc Hội liên quan đến việc cho các y tá tư điều dưỡng tư được mở phòng bánh nghề đã gây nên sự chống đối mãnh liệt của giới y sĩ mà báo chí mấy bữa nay đã đề cập đến. Để cho anh em đọc giả nắng tỏ hơn, chúng tôi đã tìm đến bác sĩ Nguyễn Tấn Lộc, Chủ tịch Quốc Gia Y sĩ đoàn để hỏi rõ một số vấn đề chuyên môn cũng những hiệu quả có thể xảy ra nếu dự luật 64/69 được Quốc hội biểu quyết chấp thuận.

Y tá đã là sức khỏe của đồng bào

Bác sĩ Nguyễn tấn Lộc nói rằng đây không phải là vấn đề cạnh tranh giữa hai giới y tế và y sĩ, mà theo ông thì vấn đề chỉ là sức khỏe của đồng bào.

Bác sĩ Lộc giải thích rằng việc săn sóc sức khỏe đồng bào là việc của ông y sĩ mới có quyền săn sóc, khám bệnh và điều trị bệnh nhân. Còn các y tá, những người xuất thân từ các trường đăng hoàng, có bằng cấp chính thức, nhưng công không thể nào làm cái công việc chuyên môn của người bác sĩ, mà chỉ có thể làm việc dưới sự chỉ dẫn và trách nhiệm của bác sĩ. Do đó theo ông, y tá chỉ là phụ tá của bác sĩ chứ không thể đứng ra mở phòng bánh nghề độc lập được.

★ LÊ VIẾT PHƯƠNG ★

Bác sĩ Nguyễn Tấn Lộc nói rằng trên thực tế hiện nay, y tá đã được nào có nghề chánh thức tư. Nhưng tình trạng chiến tranh ở VN đã đưa đẩy chan cần đến được sống tồi hơn, ít nhất là theo quy. Do đó mới xuất hiện một số người muốn săn sóc sức khỏe cho đồng bào. Đây là những người nay trở thành «y tá bánh nghề tại hợp pháp».

Bác sĩ Lộc nói rằng, nếu những người nầy chịu làm việc bệnh nhân đúng cách chỉ dẫn của bác sĩ thì đã là hồng phúc cho Quốc gia. Nhưng thường thì đã số tự làm theo ý mình, do đó đã gây ra nhiều hậu quả tai hại. Ông gọi những người nầy là «sản phẩm của thời cuộc».

Ngày mai chúng tôi sẽ đăng câu vấn đề để xem rõ nên Đại Hội Y khoa sẽ đi về đâu nếu dự luật 64/69 được ban hành.

(CÒN TIẾP)

★ LÊ VIẾT PHƯƠNG ★

Các cô xứ lạ quê người

Coi chừng CÁC MỤ TÚ BÀ NÀY !

ĐÔ THÀNH. — Đêm 12-4 vừa 13-4, có 1 cô tên Nguyễn Tố Nga và Võ thị Xuân quê quán tại Sadec lên Saigon tìm việc làm. Trong khi đến xứ lạ quê người, 2 cô nầy thường gặp được người quen lạ thay phòng ở trọ tại 1 căn nhà ở bên xe đò P. Kỳ.

Trong khi cô Nga và cô Xuân đang ở tại nhà trọ đường P. Kỳ thì cô 1 thiếu phụ đến đụ dỗ 2 cô đưa đi Cam Ranh làm việc nhưng tiền nào 2 cô nầy vâng lời theo cô phụ nữ trên và thiếu phụ nầy đã dụ được 4 cô khác mua vé xe đò cho tất cả 6 cô và thiếu phụ ấy đi từ Saigon ra Nha Trang.

Không ngờ trong khi chờ đợi đến 6 giờ sáng 13-4 xe đò mới chạy và

XEM TIẾP A TRANG

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối thứ ba 15-4-1969 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ tư)
(Trưa thứ tư 16-4-1969 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

CHOLON

BS. Nguyễn tuấn Anh 78 Tôn Đản
BS. Đặng Minh Tân 193 Trương Tấn Bửu, Phú Nhuận GIA9, IH.

★

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

Thứ ba 15-4-69

Đài Việt Nam	Đài Mỹ
19,00 Đài hiệu Quốc kỳ.	13,30 Test Pattern-Music.
19,03 Thời sự Quốc tế.	14,15 What's Happening.
19,13 Chương trình Địa lý bình dân.	14,15 Sign On News.
20,00 Tin tức. Thông cáo.	14,30 American Sportsmen.
20,20 Chương trình nhạc ngoại quốc.	15,30 Kraft Music Hall.
20,50 Chương trình Y tế.	16,30 Gunsmoke.
21,00 Điểm báo. Bình luận. Giới thiệu chương trình hôm sau.	17,30 Richard Diamond.
21,15 Chương trình Quân đội với phân viện nghệ Thập năng.	17,58 What's Happening.
22,35 Bao nhiêu Vô Thành (phát lại đêm vừa đây)	18,00 Honey West.
Đài Tivi Quốc kỳ	18,30 Jerry Lewis.
	19,30 Evening News.
	20,00 Weather-Bobbie.
	20,06 Carol Burnett.
	21,00 Star Trek.
	22,00 Late News.
	22,10 Rowen & Martin Laugh Mesan.

TIN TỨC KHẮP NƠI

2 ổ nhện bị khám phá, 7 con nhện bị mổ vịt cạp

SAIGON.— Trưa ngày 12-4, nhân viên cảnh sát đã phá vỡ được một ổ mãi dâm trong biệt số 199 đường Lê văn Duyệt, bắt 3 thiếu nữ bán dâm và bắt. Được biết tên là Nguyễn thị Kim L. 20i, Nguyễn thị C. 20i, và Lê kim D. 19i. Có một tên rước mối cũng bị bắt luôn, tên là Nguyễn văn P. 20i 17i.

Đồng thời, một ổ mãi dâm khác cũng đã bị phá vỡ khoảng 10 giờ đêm cùng ngày nói trên. Tại đây, có 4 cô tên Nguyễn thị H. 20i, Ngô thị Ng. 20i, Hồ thị H. 21i, và Hoàng thị D. 17i. [illegible] ở nhà ngự tại đường Cao Thắng và Yên Đỗ cước khách về tại nơi đó bao đi tính.

Lựu đạn của ai đây ?

SAIGON. — khoảng 11 giờ sáng ngày 13-4, [illegible] trẻ phát giác được một quả lựu đạn không hiểu của kẻ nào bỏ trong [illegible] Tổng tế ở đường Nguyễn văn Thoại. Lập tức người ta báo tin cho cảnh sát đến nơi lấy về bốt.

Người ra, lối 9 giờ sáng ngày nói trên, cảnh sát cũng đã tịch thu được một khẩu súng tiểu nhân đường tại cầu Bông Đakao đưa về bốt.

Vào nhà trường toán NDTV làm gì đây ?

SAIGON. — Khoảng 3 giờ trưa ngày 12-4, có lối trí bà con người nhà đang Toán trường NDTV khóa 12, phường Bình Tiên, nhân viên cảnh sát đến nơi bắt gặp một thanh niên tên Phạm Văn H. 19 tuổi, không có thể cản cước đưa về bốt. [illegible] T. có nói người nhà đang Toán trường mà thì thanh niên nói trên [illegible] nhà đang ở gần tiền. Ông Toán trường đi vắng, tên nọ lại hâm dọa người nhà.

Hiện H. đang bị bắt giữ điều tra.

Toan hối lộ Cảnh sát 200đ để nhảy dù...

SAIGON. Khoảng 12 giờ trưa ngày 12-4, nhân viên cảnh sát đứng góc đường Tổng đốc Phương để kiểm soát những bề tính nghi qua lại có chạy xét 1 chiếc xe chở ba Đô thị M.35 tuổi (ngụ tại Gia Định) vì bà nầy có mang theo một số bằng khá nghi. Khi phát giác ra số bằng của bà Đô Mỹ lậu thuế cảnh sát liền mời bà nọ về bốt. Bà ta có hối lộ số bạc 200 đồng nhưng vẫn không xong.

Cảnh sát thiệt bị cảnh sát giả

ĐÔ THÀNH. — Ngày vừa qua, nhân viên an ninh quận tư đi tuần tiễu trên đường Trịnh minh Thế, khi vừa tới trước cửa tiệm cầm đồ hiệu Hòa Thành ở số 198—200 đường nói trên, thấy 1 thanh niên khả nghi liền chặn lại xét thì giấy tờ, thanh niên nầy vội vã nhân viên cảnh sát rồng ra tại quận tư tên Trần đình San 20 tuổi Tên nầy bắt luôn thế hành sự của nhân viên an ninh. Sau đó nhân viên an ninh hỏi tên San làm ở toán nào và trường toán thi tên nầy không trả lời được.

Bị bắt vì bắt tên San thế thật là nhân viên trên quản định, tên Nguyễn Lược Sương làm công cho chủ tiệm cầm đồ nói trên, và đưa thẻ hành sự của nhân viên cảnh sát tên Ng. Đ. 5 với số học 50 ngày.

Tiếc hành cuộc điều tra tên Sương cho biết trong tiệm cầm đồ hiệu Hòa Thành đó là bà Nguyễn thị Liễu làm chủ cũa 4 thanh niên ăn nên trong tiệm trên quản định. 4 tên Nguyễn văn Hóa, Trương văn Ngọc, Phạm văn Truyền và Trương văn Khiết đều bị tình quản định, bị bắt.

Nữ dân biểu Kiều Mộng Thu xui quá !

GIA ĐỊNH. — Đêm 12-4 nữ Dân Biểu Kiều Mộng Thu lọn tại số 124/5A đường Nguyễn Huệ (Phú Nhuận) đậu chiếc xe hơi nhà số E.L. 5187 hiệu Peugeot 203 trước nhà bị bể trộm đang chia khóa giả lấy lái đi mất. Bà dân biểu đã đi cơ bốt, nhà chức trách đang truy nã tên trộm sắp gặp.

Được biết rái thăng trước đây bà Kiều Mộng Thu bị kẻ cướp giựt xách tay có đ[illegible] số tiền khá nhiều nay lại bị mất xe, quả là bà Dân Biểu xấu gặp năm xuất tiền.

THIÊN CƠ BẤT KHẢ LẬU

của BẢY BỐP

Không được thi... ối trả

Ông Dân biểu Nguyễn ngọc Nghĩa «đóng» hai trường cũ (Chiêm thành) ở một thấp xưa của làng Kỳ Lý. Thiên hạ là rằm lên là ông cay tương Phật. Ông Nghĩa nghe nói ở đó có một cái thờ bao tên [illegible] heo, bên mang tượng ra [illegible] Hát Lớn tuồng lắm. Ông [illegible] nhà xét thấy... Đọc chích thấy rõ rằng ông ta không đạt.

TuyngChâm thì lấy chơi, đế gì mà bảo... Phải cho các nhà ngoại cố người quốc, đủ là ngoại cố giác nơi trường như Mỹ.

Nhưng ăn được tất nước, không được thì... đó ra, trả lại, cái thùng cơm của DB có quyền bắt khả xâm phạm cơ mà. Không chấy vy Trương tiếu Đạt. Phạm việt Tuyên hay sao cho ?

Đã giữ thế diện của mình, các cô tới đó bắt phải chu [illegible] Nghĩa nên hôn nhau kê ít người khiến chỗ bao [illegible] cho dân. Kỳ Lý cho rồi ông Nghĩa phụ cấp không hoàn 100 ngân [illegible] thăng tiến đầu lo cái việc vật đó.

Ông Tinh...tinh bơ

Hui ông Nghị sĩ Hoàng văn Tiêu, Phạm năm Sách là tay em của nhà đại lãnh tụ Đại... Vệt Cách Mệng Hà thác Kỳ. Điều nầy ai cũng biết. Việc ít người biết là hai ông NS kia thờ lãnh tụ thật là...chỉ hiếu. Trung phủ cấp (hơn 100 ngàn ít sau?) hiếu lãnh tụ. Đức Thánh Không dạy số vậy mà.

Vừa rồi, lấy số phải đoán TV đi thăm dân vùng 4 CT hai ông Nghị chở lãnh tụ bộ Hà đi các tỉnh bắt các ông Tỉnh trưởng phải tiếp rước.

Đang ở Tuyên nữa đoạt sau lãm xăng, xã lỗ lên, quăng không tên tiếu, bán mặt tặng một, mại dưới bả con.

Nhưng vẽ quýt đầu mông tay shop, gặp Trung tá Tôn thất Đông, tỉnh trưởng Vĩnh Bình là tay «không chu choi».

Ông Đông chỉ tiếp và nói chuyện với ký Tiêu là Phó chủ tịch TV chỗi, mo-phủ như-po-ra, không thèm biết ông lãnh tụ Đại... Vệt bộ Hà là cái nem cái trẻ gì hết.

Như vậy thì các lãm ông nhà rằng chớ ?

Lá dâu và cám rang

Ông bà mình từng nói, bà con xa không bằng láng giềng gần. Đúng vậy, nhờ ở gần mình biết chuyện trước, nhiều khi kiếm được... chút chão ngon ♥.

Cách đây khoản một tháng, một nhơn viên văn phòng ông Nguyễn v Hướng Tổng thư ký Phủ TT, đến nhà Bảy Bốp tại quê quyết với tui (cô bà Xã tui lân chứng) rằng nội thăng Tư thế sao TT Thiệu cũng ra mà đồng bào đi công khai tuyên bố rằng TT đích thân đứng ra lãnh đạo Liên minh Chánh quang Dân tộc Xã hội, và Thầy Mười sẽ là Tổng Thư ký của tổ chức nói trên.

Sau đó ít lâu, trong một cuộc họp công khai Thầy Mười tuyên bố với con đi rằng ... sẽ YÊT CẦU TT Thiệu ra lãnh đạo (sinh chủ-) Liên Minh nói trên.

Bảy Bốp tui chớ đợi quá cớ. Nhưng thông báo ngày 7/4, chỉ nghe TT Thiệu chỉ cho biết rằng ông sẽ lo tập hợp một số tổ chức và cá nhân đồng ý với ông.

Bên nhớ lại chuyện ngày xưa, cùng nó cô Tuyên vương mong là đầu vô cám rang ra tài đường để khỏi mất chỗ đứng xa vua. Hôm T2 tuyên đây có thể cùng nó đến đó nhưn... trái bi đa. khó coi thay vậy ?

CHÁNH TRỊ

ĐỀ DÂN - TỘC SỐNG cho ra người !

(Kính tặng tất cả những người Việt Nam đang có đủ mối ngày ba bảo).

Có người hỏi chúng tôi

— Các anh sẽ Cấp tiến đến mực nào ?

Trước khi trả lời, chúng tôi xin phép thuật lại vài điều tai nghe mắt thấy trong một chuyến công tác 21 ngày, viếng thăm nhiều xã của Tỉnh Quảng Ngãi, một tỉnh mà tinh thần kháng Cộng của dân miền duyên hải bực nhứt ở Việt Nam nay :

✱ 12 giờ trưa ở một ấp tương đối « giàu » của làng Tư Iương, Quận Tư nghĩa. Một bé gái khoản bảy tuổi gọi mẹ : « Mẹ ơi nấu cơm ăn mẹ ». (tuy bảo rằng cơm nhưng kỳ thật ở ngoài nó là cơm GHÉ một nửa gạo, một nửa khoai mà là sang lắm rồi). Bà mẹ la hoàng lên : « Trời ơi. Mày ăn cái gì mà mới nấu cơm trưa hôm qua bảy giờ đời cơm nữa, chết tao còn gì ? »

— Cùng trong ấp đó, một anh Nghĩa quân ở trận sầu tháng rồi mà vợ chưa lành được tiền từ tuất vì ai đó đòi chứ phần nữa mới lo thủ tục cho. Chúng tôi đến nơi thì người vợ từ ở kia vừa đi sanh hồi đêm qua, bỏ lại trong một tấp lều tranh rộng độ sáu thước vuông, thấp hơn chuồng chó của nhà giàu, dơ dáo độc tông cha chồng mắt lòa vì ăn thiếu sinh tố. Chúng tôi đến thăm sản phụ, hỏi thăm cái sống của người cha chồng thì chị ta trả lời : « Thưa anh, mấy tháng sau mấy em thai con so nặng nề quá có làm gì được đề có gạo đành cho cha ăn. Em nằm đây thì ở nhà anh em Nghĩa quân ở đồn khi bớt chén cơm, khi cho củ khoai, cha ăn tạm vậy... »

— Ấp Sơn trà (làng Bình giang,quận Bình Sơn) có ông Trưởng ấp, trước nhà Sư, sau vì V.C giết cả gia đình, ức quá nhảo ra « vớt áo nhà tu, khoác áo chiến bào », xung phong làm Trưởng ấp, chống cộng « như điên ». Trưa khách tới đông quá, hắn ta bảo sợ vết hết gạo nấu cơm đãi khách để rồi chiều cả nhà cha nhau vài chén cơm ngội, độn thêm bánh trắng nhúng nước cuốn rau muống sống chấm nước muối ớt. Ngồi nhai nhâm nhoàm, anh ta vỗ đùi cười ha hà : « Đ mẹ ! Đối bỏ cha mà cũng cứ phải chống Cộng chết thôi, nghĩ cái giống anh em mình thiệt là kỳ cục anh hả... »

— Buổi sáng, ở một trại tỵ nạn C.S. Trẻ con mồi đứa được mấy muỗng bột bắp viện trợ ngồi dưới đất nhìm tử nhóm, ăn sống. Chúng tôi bảo : « Đừng ăn sống đau bụng ». Một con bé gái lấu lỉnh ý chừng bực mình vì cái ngu của người lớn, ngước lên trả lời : « Không có cái gì ăng, đói quá sáu nó kêng rột rột đau bụng. Có cái eng thì eng bo lỏ lon bơ một lượn cũng không sao hết. » Rồi nó quơ vang pi-a bảy em phân bua : « Có bột bắp mà eng, mà nói đau bụng kỳ quá hỉ. Rồi chúng nó rẻ lên cười cho cái ngu của thằng tôi từ xứ mồ đến mả đốt rứa ?

Triết gia Nietzsche bảo rằng : « Nhìn như vui sướng giữa bao cảnh cơ cực bần hàn, đó là một cái nhục ! »

Thánh Gandhi quả quyết rằng : «Đối với những người mỗi ngày không đủ hai buổi cơm Thượng đế có dám hiện ra đi nữa, thì cũng chỉ hiện ra dưới hình thức thực phẩm mà thôi...

Tâu thì bảo rằng : « Dân đi thực vi tiên », mà lúc nào ngu dân cũng tự loạn.

Chúng tôi đấu tranh cho quốc gia, chống Cộng, mỗi đứa hai ba mươi năm trời, vự cơ than đói & ?, nhưng com vẫn còn no, áo vẫn còn lành.

Vì lẽ giản dị đó, chúng tôi xin thưa rằng :

— Chúng tôi sẽ cấp tiến đến mực mọi đồng bào của chúng tôi đều có mái nhà, chén cơm và mảnh áo. Chúng tôi sẽ cấp tiến cho đến bao giờ dân tộc bạc phước này sống cho RA CON NGƯỜI.

Cái lợi của cá nhơn có thể có chứng mực. Nhưng cái lợi của dân tộc thì biết tới đâu là cùng ! ?

NGƯỜI THỜI CUỘC

BÓN XEM SỐ MAI :

HỒI CHUÔNG CẢNH TỈNH

Thơ Huế

Sao anh không về chơi thôn vĩ
Nhìn nắng hàng cau nắng mới lên
Vườn ai mướt quá xanh như ngọc
Lá trúc che ngang mặt chữ điền

H. M. T.

CỐ-ĐÔ HUẾ CÓ CÒN LÀ HUẾ CỦA NGÀY XƯA ?

Ngày trước, Hàn Mặc Tử mới sinh thăm Huế, thăm vì Du, vườn xanh như ngọc, nắng mới như tơ, làm hồng những khuôn mặt chữ điền e dè sau lá trúc.

Trước khi trả lời, chúng tôi xin phép thuật lại vài điều tai nghe mắt thấy trong một chuyến công tác 21 ngày, viếng thăm nhiều xã của Tỉnh Quảng Ngãi, một tỉnh mà tinh thần kháng Cộng của dân miền duyên hải bực nhứt ở Việt Nam nay :

✱ 12 giờ trưa ở một ấp tương đối « giàu » của làng Tư Iương, Quận Tư nghĩa. Một bé gái khoản bảy tuổi gọi mẹ : « Mẹ ơi nấu cơm ăn mẹ ». (tuy bảo rằng cơm nhưng kỳ thật ở ngoài nó là cơm GHÉ một nửa gạo, một nửa khoai mà là sang lắm rồi). Bà mẹ la hoàng lên : « Trời ơi. Mày ăn cái gì mà mới nấu cơm trưa hôm qua bảy giờ đời cơm nữa, chết tao còn gì ? »

— Cùng trong ấp đó, một anh Nghĩa quân ở trận sầu tháng rồi mà vợ chưa lành được tiền từ tuất vì ai đó đòi chứ phần nữa mới lo thủ tục cho. Chúng tôi đến nơi thì người vợ từ ở kia vừa đi sanh hồi đêm qua, bỏ lại trong một tấp lều tranh rộng độ sáu thước vuông, thấp hơn chuồng chó của nhà giàu, dơ dáo độc tông cha chồng mắt lòa vì ăn thiếu sinh tố. Chúng tôi đến thăm sản phụ, hỏi thăm cái sống của người cha chồng thì chị ta trả lời : « Thưa anh, mấy tháng sau mấy em thai con so nặng nề quá có làm gì được đề có gạo đành cho cha ăn. Em nằm đây thì ở nhà anh em Nghĩa quân ở đồn khi bớt chén cơm, khi cho củ khoai, cha ăn tạm vậy... »

— Ấp Sơn trà (làng Bình giang,quận Bình Sơn) có ông Trưởng ấp, trước nhà Sư, sau vì V.C giết cả gia đình, ức quá nhảo ra « vớt áo nhà tu, khoác áo chiến bào », xung phong làm Trưởng ấp, chống cộng « như điên ». Trưa khách tới đông quá, hắn ta bảo sợ vết hết gạo nấu cơm đãi khách để rồi chiều cả nhà cha nhau vài chén cơm ngội, độn thêm bánh trắng nhúng nước cuốn rau muống sống chấm nước muối ớt. Ngồi nhai nhâm nhoàm, anh ta vỗ đùi cười ha hà : « Đ mẹ ! Đối bỏ cha mà cũng cứ phải chống Cộng chết thôi, nghĩ cái giống anh em mình thiệt là kỳ cục anh hả... »

— Buổi sáng, ở một trại tỵ nạn C.S. Trẻ con mỗi đứa được mấy muỗng bột bắp viện trợ ngồi dưới đất nhìm tử nhóm, ăn sống. Chúng tôi bảo : « Đừng ăn sống đau bụng ». Một con bé gái lấu lỉnh ý chừng bực mình vì cái ngu của người lớn, ngước lên trả lời : « Không có cái gì eng, đói quá sáu nó kêng rột rột đau bụng. Có cái eng thì eng bo lỏ lon bơ một lượn cũng không sao hết. » Rồi nó quơ vang pi-a bảy em phân bua : « Có bột bắp mà eng, mà nói đau bụng kỳ quá hỉ. Rồi chúng nó rẻ lên cười cho cái ngu của thằng tôi từ xứ mồ đến mả đốt rứa ?

Triết gia Nietzsche bảo rằng : « Nhìn như vui sướng giữa bao cảnh cơ cực bần hàn, đó là một cái nhục ! »

Thánh Gandhi quả quyết rằng : «Đối với những người mỗi ngày không đủ hai buổi cơm Thượng đế có dám hiện ra đi nữa, thì cũng chỉ hiện ra dưới hình thức thực phẩm mà thôi...

Tâu thì bảo rằng : « Dân đi thực vi tiên », mà lúc nào ngu dân cũng tự loạn.

Chúng tôi đấu tranh cho quốc gia, chống Cộng, mỗi đứa hai ba mươi năm trời, vự cơ than đói & ?, nhưng com vẫn còn no, áo vẫn còn lành.

Vì lẽ giản dị đó, chúng tôi xin thưa rằng :

— Chúng tôi sẽ cấp tiến đến mực mọi đồng bào của chúng tôi đều có mái nhà, chén cơm và mảnh áo. Chúng tôi sẽ cấp tiến cho đến bao giờ dân tộc bạc phước này sống cho RA CON NGƯỜI.

Cái lợi của cá nhơn có thể có chứng mực. Nhưng cái lợi của dân tộc thì biết tới đâu là cùng ! ?

NGƯỜI THỜI CUỘC

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NHỰT BÁO Cấp Tiến

SỰ CẦN THIẾT CỦA HỢP CHỦ NGHĨA QUỐC GIA CẤP TIẾN

NGUYỄN NGỌC HUY

I.-- Ý thức hệ và cuộc tranh đấu chống Cộng.

A) Vai tuồng của ý thức hệ trong cuộc tranh đấu của người cộng sản

Từ xưa tới Thế chiến thứ nhứt người cộng sản đã bám trường thế lực của mình ở nhiều nơi trên mặt địa cầu. Trong cộng cuộc bành trướng thế lực này, họ có một khí giới sắc bén là chủ nghĩa Mác Lênin.

Quan sát lề lối làm việc của người Cộng sản, ta có thể nhận thấy rằng chủ nghĩa Mác Lênin đã được họ sử dụng một cách có hiệu lực trong làm công việc sau đây :

1) Nó dùng để lôi cuốn nhiều người theo phong trào Cộng Sản

Sức mạnh của chủ nghĩa Mác Lenin là chỉ nó kêu gọi được những dục vọng xấu và tốt của con người. Để tái chống tư bản lốc lột của nó đã gieo tác sự căm hờn trong lòng người vô sản và thúc đẩy người vô sản vào tổ chức cộng sản để triệt hạ hàng phú hào. Một mặt khác, cảnh thế giới đại đồng không giai cấp, không có sự bốc lột mà nó trình bày như là mục đích tối hậu của nó cũng hết sức hấp dẫn đối với những kẻ giàu lòng bác hiệp, nhất là trong hàng thanh niên trí thức. Nhờ đó, nó lôi cuốn được nhiều người theo phong trào cộng sản, ngay cả trong những giới đang lê phục xem cộng sản là kẻ thù.

2) Nó dùng để có kết hàng ngũ cộng sản

Những người đã bị lôi cuốn vào tổ chức cộng sản đều được huấn luyện kỹ càng về chủ nghĩa Mác-Lênin. Nhờ tánh cách toàn diện của nó, chủ nghĩa này đã tạo cho các đảng viên cộng sản một quan niệm giống nhau về mọi vấn đề xã hội, sự tương đồng quan niệm, thêm vào lý tưởng chung, làm cho họ có kết nhau lại thành một khối chặt chẽ đương đầu lại những kẻ đứng ngoài hàng ngũ họ và bị họ xem là thù địch.

3) Nó dùng để vạch đường hướng cho các cấp chỉ huy

Trong sự hoạch định đường lối chánh sách của mình, các nhà lãnh tụ cộng sản đều dựa vào các nguyên tắc căn bản của chủ nghĩa Mác Lênin. Nhờ đương chủ nghĩa này làm cây kim chỉ nam cho mọi hoạt động, các biện pháp họ thi hành đều phù trì nhau một cách chặt chẽ để hướng đến một mục đích chung. Do đó, sự hoạt động của cộng sản, dầu là hoạt động phá hoại hay là hoạt động kiến thiết, đều có nhiều hiệu lực.

4) Nó dùng để hướng dẫn các cán bộ hoạt động

Ở một bình diện thấp hơn, chủ nghĩa Mác Lênin đã được dùng để hướng dẫn các cán bộ cộng sản cấp dưới hoạt động trong quần chúng. Khi đã được huấn luyện về chủ nghĩa rồi, những cán bộ này chỉ cần dựa vào các nguyên tắc căn bản trong chủ nghĩa mà làm, dầu có vắng lệnh lực với cấp trên, họ cũng có thể tiếp tục công tác một mình được.

5) Nó dùng để đả kích đối phương một cách có hiệu lực

Sau hết, chủ nghĩa Mác Lênin cũng giúp cho người cộng sản một số luận cứ để đả kích đối phương. Chủ nghĩa này đã nêu ra một số lý luận chỉ trích xã hội by cho là tự hàn đồng thời lại phát hoa ra một xã hội lý tưởng. Người cộng sản đã thấm phê chủ nghĩa ấy dựa vào đó mà tranh luận. Những người bình thường trong xã hội vốn không có những tư thức vững chắc về chánh trị nên dễ tự động sản đến đó và những người có tác dân bản chủ nghĩa Mác Lênin. Nhờ đương chủ nghĩa này làm cây kim chỉ nam cho mọi hoạt động, các biện pháp họ thi hành đều phối trí nhau một cách chặt chẽ để hướng đến một mục đích chung. Do đó, sự hoạt động của cộng sản, dầu là hoạt động phá hoại hay là hoạt động kiến thiết, đều có nhiều hiệu lực.

4) Nó dùng để hướng dẫn các cán bộ hoạt động

Ở một bình diện thấp hơn, chủ nghĩa Mác Lênin đã được dùng để hướng dẫn các cán bộ cộng sản cấp dưới hoạt động trong quần chúng. Khi đã được huấn luyện về chủ nghĩa rồi, những cán bộ này chỉ cần dựa vào các nguyên tắc căn bản trong chủ nghĩa mà làm, dầu có vắng lệnh lực với cấp trên, họ cũng có thể tiếp tục công tác một mình được.

5) Nó dùng để đả kích đối phương một cách có hiệu lực

Sau hết, chủ nghĩa Mác Lênin cũng giúp cho người cộng sản một số luận cứ để đả kích đối phương. Chủ nghĩa này đã nêu ra một số lý luận chỉ trích xã hội by cho là tự hàn đồng thời lại phát hoa ra một xã hội lý tưởng. Người cộng sản đã thấm phê chủ nghĩa ấy dựa vào đó mà tranh luận. Những người bình thường trong xã hội vốn không có những tư

(Xem tiếp « 8 mai)

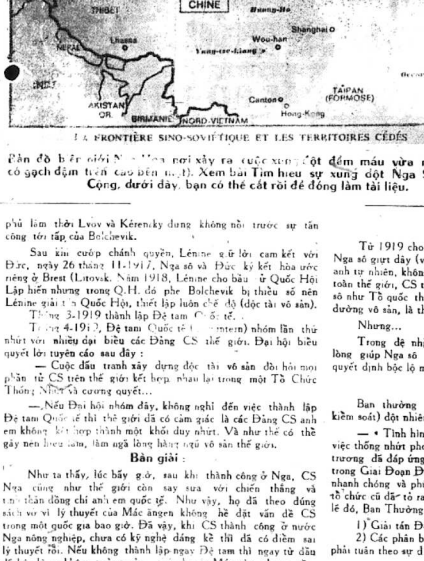

LA FRONTIÈRE SINO-SOVIÉTIQUE ET LES TERRITOIRES CÉDÉS

Bản đồ biên giới Nga Hoa nơi xảy ra cuộc xung đột đẫm máu vừa rồi. (Vùng có gạch đậm tiến cao bên trái). Xem bài Tìm hiểu sự xung đột Nga Sô, Trung Cộng, dưới đây, bạn có thể cắt rời để đóng làm tài liệu.

CƯỜI NHƯ MẾU

Lập pháp và... Thầy pháp

Chủ Tịch Hạ Viện đương đơn xin bổ nhiệm vụ Giáo pháp lên cho đảng Lập Đảng, một Đảng đặc biệt là chỉ một một mình ông là lãnh tụ kiêm... cơ sở.

Đặc biệt hơn nữa ông Bà Lương gửi rõ trong đơn là :

— Đảng viên có thể gia nhập Đảng tùy ngày.

— Đảng của ông được phép làm... Kinh tài.

Bà Xã tui nghe tui nầy, cười luôn... bảy ngày đến không ngừng cơm nước bỏ phế, bao hội chủ con tui ra xe bánh mì ăn cơm... ra đảng.

Ông Phồng Thông đọc thông điệp nói rằng Tổng Thống ra lệnh cho chủ tịch Hạ Viện sẽ lập Đảng thì đúng «chiều hướng lịch sử» rồi và những người có chủ nghĩa phải nói rằng «Gió gió như vậy là mưa bão oan và thế nào cũng ...

« Thời lại phong tổng... ra NHÀ HẤT...

Nhưng sẽp sẳng Lập pháp mà tính chuyện lợi chả có tí «pháp» nào hết bởi khi con đó chứ.

— Nếu Nội Vụ cấp phải lại cho lập Đảng tức là Đảng phải công khai, hợp pháp và... bật mí. Đã như vậy mà ông Bà Lương đề nghị cho gia nhập bí mật thì mấn rằng ma đảng Đại Tường ký phải lại được đây ?

— Hội xã nào cũng cần tiền. Cần tiền thì làm sao có cái chào đề chi phí thì thôi, chánh quyền nào đảm ký giấy cho phép làm Kinh Tài. Rồi cái Tài đó là thứ Kinh Tài. Honda hay người thế mấn rằng ?

Đành vậy, nhưng ông chủ tịch Hạ Viện không phải là anh thường dân. Mít, Xoài nào đó, nên đơn kiu được đi lên vàn phương Thế Tướng. Tâu ngâm ngà với cũng là vường trâu, với ngâm vường trâu cũng là ngà voi mà anh em.

Nếu Thầy Rùa tui là Thủ Tướng thì tui nhắm mắt phê chu phép lập Đảng... MA NHỈ VỀN TÀI XỈ! liền.

Dân dị vậy hé !

Cùng hai thước, hai cân

Ông Nghị Trương tiến Đạt (phe Lực Lượng Đại Đoàn Kết) gửi thư Tự Do đăng bức thư nói rằng ông Ngô Đình Cẩn là tiền tiền bối (?) Thế nhưng Bà Tôa quan lớn đã phết cho ông Phạm Việt Tuyền 3 tháng tù. TU, huyền cơn ông Nghị Đạt thì phán phẩy như nơ pa không nổ. Đó là Bà Tòaquan lớn nghĩ rằng :

— Ông Nghị Đạt có quyền bắt thả sẩm phạm thì ông nói mấn rằng cũng được. Cũng Phạm Tuyền là phó thường dân, nói đúng quan quyền tao được ? Cho mấy một bài học... phập luật. Người ta đã là Lập pháp thì phạm pháp làm sao được cho ?

Nhưng tên dân quyền Phạm việt Tuyền cũng có cái khôn có thể vì nó dính liu với hội Văn Bút (Pen Club) quốc tế trong đó có nhiều tay văn sĩ và viết báo khá hách xì xăng trên thế giới. Ông Ngoại... Thành là người lo chuyện ta bà thế giới, rồi mà tui viết lách thế giới lại phá phách ông thầy hơi... binh ổ.

Nên ông Ngoại minh xác rằng ông không lên ăn buộc tên tuyền một lần nữa.

Dui dẻ và thông cảm vậy cón đôi vòng đôi vàng gì nữa vì Tuyền ?

THẦY RÙA

TỪ ĐỒNG CHÍ ĐẾN THÙ ĐỊCH

TÌM HIỂU SỰ XUNG ĐỘT NGA SÔ TRUNG CỘNG

Sưu tầm và bình giải của PHẠM-THÁI

1

LỜI TÒA SOẠN. — Để hoàn thành thiên sưu tầm này, ông Phạm Thái đã luôn luôn dựa vào những tài liệu chánh thức ngay đến người CS phiên dịch đến đầu,cũng không phủ nhận được. Chúng ta theo đúng trước sự diễn biến của lịch sử CS thế giới và trên nguyên được lý do đã khiến hai ông khổng lồ CS đã thân ái «phe bình kiếm thảo » nhau bằng vung dao trên biển giới. ✱

Để có thêm sáng tỏ, ông P. TH đã chen vào một số lời hân khách quan, không thiên vị bên nào.

CẤP TIẾN

NĂM 1917

Tháng 4-1917, sau khi nhờ Bộ Tư lịnh Quân Đức (lúc ấy đang đánh với Nga trong đệ nhứt thế chiến) đưa từ Thụy sĩ trốn về Nga, Lênine đã từng tuyên bố trong một buổi họp của Đảng Bolcheviks rằng : « Đấu tranh trong một quốc gia mà cách mạng xã hội Chủ nghĩa đến sớm hơn các xứ khác, nhiệm vụ của Đảng ta là hướng dẫn sự thành lập Đệ Tam Quốc Tế. »

Bản giải :

Như ai cũng biết, vì ngay từ buổi đầu CS Nga đã bày tỏ lập trường cương quyết lật đổ ahế độ Nga hoàng nên Lênine bị đảng bắt chạy ra ngoài, tị nạn chánh trị ở nước Thụy Sĩ Trung lập.

Năm 1917, Nga còn đương chung với Anh, Pháp đề đánh Đức. Bộ Tổng Tư lịnh Đức ngăm thỏa thuận với CS Nga, dùng một toa xe lửa bọc sắt đưa Lênine từ Thụy sĩ trốn về nội địa Nga để hoạt động phá rối sau lưng chánh phủ Nga hoàng. Hai bên ước hẹn rằng, trong trường hợp CS Nga thành công, lật đổ được chế độ Nga hoàng thì chánh quyền CS sẽ làm hòa bình riêng với Đức.

Ngày 7 tháng 1917 Đảng Bolchevik cướp được chánh quyền ở Nga (Nga hoàng thoái vị tháng 3-1917 hai chánh phủ lâm thời Lvov và Kérensky đương nhiệm trước sự tấn công tới tấp của Bolchevik.

Sau khi cướp chánh quyền, Lênine gửi lời cam kết với Đức, ngày 26 tháng 11-1917, Nga sô và Đức ký kết hòa ước riêng ở Brest (Litovsk. Năm 1918, Lênine cho bầu ra Quốc Hội. Lập hiến nhưng trong Q.H. đa phe Bolchevik bị thiểu số nên Lênine giải tán Quốc Hội, thiết lập luôn chế độ (độc tài vô sản).

Tháng 3-1919 thành lập Đệ tam Quốc tế.

Trong 4-1919, Đệ tam Quốc tế (Komintern) nhóm lần thứ nhứt với nhiều đại biểu các Đảng CS thế giới. Đại hội biểu quyết lời tuyên cáo sau đây :

— Cuộc đấu tranh xây dựng độc tài vô sản đã hội mọi phần tử CS trên thế giới kết hợp nhau lại trong một Tổ Chức Thống Nhứt và cương quyết...

— Nếu Đại hội nhóm đây, không nghĩ đến việc thành lập Đệ tam Quốc tế thì thế giới đã có cam giác là các Đảng CS anh em không kết hợp thành một khối duy nhứt. Và như thế có thể gây nên hiểu lầm, làm nguy hồng hàng ngũ vô sản thế giới.

Bản giải :

Như ta thấy, lúc bấy giờ, sau khi thành công ở Nga, CS Nga cũng như thế giới cho say sưa với chiến thắng và tin thần đồng chí anh em quốc tế. Như vậy, họ đã thro đúng sách vở vì lý thuyết của Mác ăngen không hề đặt vấn đề CS trong một quốc gia bao giờ. Đã vậy, khi CS thành công ở nước Nga nông nghiệp, chưa có kỹ nghệ đáng kể thì đã có điều sai lý thuyết rồi. Nếu không thành lập ngay Đệ tam thì ngay từ đầu đã bốc lỏ sự không tương ứng [illegible] Mác xây dựng nên, như vậy đối với giới trí thức [illegible] giới chủ nghĩa CS sẽ mất hết sức hấp dẫn của nó.

Nhưng...

Nhưng không lâu, dưới [illegible] thực tế, chẳng đáng đường Lênine đã phải thiết lập Tân Kinh tế Chánh sách (NEP), chấp nhận tư hữu tài sản giới hạn. Lại thêm một bước rút xa căn bản lý thuyết.

Hết trào Lênine, đến giai đoạn Staline và Trotsky tranh nhau chánh quyền. Tranh nhau vì quyền lợi cá nhơn nhưng sự tương tranh ấy đã được khoác cho cái áo bất đồng quan điểm về việc áp dụng lý thuyết.

Từ đó phát sanh vấn đề « CS trong một quốc gia trước đây cũng có thành trí cho vô sản thế giới nương tựa hay CS trên toàn thế giới mới lượt ? ».

Sau này, trong cuộc tranh chấp Nga Hoa, vấn đề đó lại được nêu lên lần nữa. TC cho rằng phải tiếp tục cách mạng vô sản cho đến ngày toàn thế giới chỏ không thể chấp nhận tạm chung sống hòa bình với kẻ thù tư bản như Khroutchev đã chủ xướng.

NĂM 1943

Từ 1919 cho đến 1943, nhờ Tổ chức Đệ tam Quốc tế do Nga sô giựt dây (vì Nga thành công CS trước thì đóng vai đàn anh tự nhiên, không ai phản đối) nâm vững các tổ chức CS trên toàn thế giới, CS thế giới luôn luôn hướng về Moscou, xem Nga sô như Tổ quốc thiệt của mình, cạ tụng rằng Nga sô là thiên đường vô sản, là thành trì của cách mạng thế giới.

Nhưng...

Trong đệ nhị thế chiến, đề cho Mỹ bớt nghi kỵ và sẵn lòng giúp Nga sô đương đầu với Đức Quốc xã, Staline đã có quyết định bộc lộ một sự hướng sách lược giai đoạn đáng ngại.

Ngày 15-3-43

Ban thường vụ Đệ tam Quốc tế (hoàn toàn do Staline kiểm soát) đột nhiên tuyên bố như sau :

— « Tình hình thế giới trong 25 năm qua chứng minh rằng việc thống nhứt phong trào vô sản thế giới do Quốc tế CS chủ trương đã đẩy ảng thêu đấng nhu cầu của giai cấp công nông trong Giai Đoạn Đầu. Tuy nhiên trước sự bành trướng ngày một nhanh chóng và phức tạp của phong trào công nông trên thế giới, tổ chức cũ đã trở ra Quá Thời, không còn thích hợp nữa. Bởi lẽ đó, Ban Thường vụ Đệ tam Quốc tế CS đề nghị :

1) Giải tán Đệ tam QTCS.

2) Các phân bộ của QTCS tự do hoạt động, không còn phải tuân theo sự điều hành của QTCS nữa.

Bản giải :

Ngay trong lời tuyên bố của Ban Thường vụ QTCS chúng ta đã thấy rõ mâu thuẫn lộ liễu.

Viết thống nhứt vô sản thế giới do QTCS chỉ huy đã đẩy ảng được nhu cầu trong suốt 25 năm trời thì tại sao bây giờ, khi mà phong trào công nông bành trướng nhanh chóng và Phức Tạp thì lại giải tán phăng cái cơ quan đã từng điều hành hiệu ? Đảng là ăn đăng sống nói đăng giỏ, đúng là treo đầu heo bán thịt chó. Đương ý của Nga sô không phải là phục vụ vô sản thế giới mà chính là dồi gạt Mỹ và thế giới trong một giai đoạn nào đó tất thôi.

Bản chất CS Phải Là Quốc Tế, bây giờ giải tán QTCS để cho các phân bộ tự do hoạt động khôi tuân hành chỉ thị của QTCS thì sau kế một ngày nào đó, phát sanh chia rẽ và bất đồng quan điểm ?

CÒN NỮA

SÂN-KHẤU TIẾN-BỘ

HUY-TRƯỜNG PHỤ TRÁCH

Từ thiện-chí của 2 đoàn hát sang Pháp đến vấn đề

PHÁT-TRIỂN NGHỆ-THUẬT

VÉN... MÀN LÊN!

LẠY LỤC kiếm tiền!

PHÊ BÌNH TƯỜNG PHỦ-TANG CỦA NGUYỄN-PHƯƠNG VÀ THIỀU-LINH TRÊN SÂN KHẤU ĐẠ-LÝ-HƯƠNG

TÌNH ĐÊM HOÀNG VŨ

SÂN-KHẤU TIẾN-BỘ

● TẠI SAO NGƯỜI TA KHÔNG NGHĨ ĐẾN VAI TRÒ KỸ-GIẢ KỊCH TRƯỜNG ?

● HUY-TRƯỜNG

Lâu nhu nhi phải đoàn văn nghệ được qui là Phái đoàn Văn nghệ Việt Nam sang Ba Lê trình diễn đã lên đường hồi đầu tháng hai và trở cuối tháng 3 năm 1969 gồm có hai đoàn cải lương Kim Chung và Thanh Minh Thanh Nga. Lần thứ nhứt phái đoàn văn nghệ đo bà Phùng Hà và ông Nguyễn thành Châu hướng dẫn sang Ba Lê trình diễn chỉ với nhiệm vụ giúp tinh thần chuyên «tự cô một VNCH tại thủ đô ánh sáng» chớ đã không đặt được thành quả như mong muốn, và cũng đã gây nên nhu dư luận báo chí một thời gian.

Đoàn Thanh Minh Thanh Nga và Kim Chung sang Ba Lê kỳ thứ nhì với nhiệm vụ rõ rệt hơn và với tự tin tưởng hơn của chánh quyền ở thời gian mà hai đoàn này trình diễn bên kỹ là thành-gian cuộc hội nghị tìm cách pháp cho cuộc chiến gia Việt Nam đến giai đoạn gay go nhứt.

Tại sao không đảm chấp nhận sự thực ?

Cả hai đoàn đều giữ của những nghệ sĩ và cũng chứng đoàn hát đã không nói ra người ta cũng đều nhiều đang có sự hỗ trợ của chánh quyền nếu không bằng phương tiện cũng bằng phương tiện khác. Sự giúp đỡ này không người mục lịch sang chỉ những người xuất ngoại làm bổn phận nghệ-thuật cũng chỉ lợi về một phương diện khác.

Giai cấp chánh-trị cần thiết đã lôi kéo nghệ hỗ trợ phương tiện chánh-trị trong một giai-đoạn đã cả ý-nghĩa đầy đủ hai lần xuất ngoại của hai phái-đoàn văn-nghệ. Lần thứ nhứt mang ý-nghĩa «cô thời lấy», lần thứ nhì có nghĩa là «cũng lấy» là tôi nhưng là tôi rất hay» ngay từ nhứt cũng hay hơn đến phương.

Bởi vậy cho nên người ta mới hãy vững lắm đầu tiên phái đoàn văn nghệ Việt Nam chỉ vẫn vẹn sang tên một vài người lãnh đạo đã tiếng cần chương trình trình diễn thì không có gì đặc sắc. Lần lần thì thì cả hai đoàn bao đều gồm ở các nghệ sĩ thích hợp với chương trình tuồng trò cải lương. Sự hấp hồi đó đã đem lại cho người ta niềm tin rất hay» nay là nhờ cũng hay hơn đến phương.

Mặt khác vai trò người ngoài của hai đoàn văn nghệ lực khoa người ngoài ta xác định cho rõ ràng hơn là tính chất của nó phải là như sẽ. Nếu không thể thì trong chương Phép hồi đầu tháng 2, các nhà đã không kêu cứu «Cần phải con tôi vào đoàn Văn Công Bắc Việt để thì không lấy tiền» và người ta ông đã than phiền rằng chỉ được chánh phủ trợ giúp rất ít và chỉ có thể hát «lời ăn lỗ chịu» y kêu cứu này làm cho người ta hiểu sing 2 đoàn hát quả có nhiệm vụ đặc biệt nhưng được trợ giúp vững đặc biệt.

Dù nói hay không người ta cũng đã vai trò và tính chất của hai đoàn hát sang Bắc Âu như thế nào để ra người ta phải thành thật nhận nhận đó là sự thực rồi và cách đấy mạnh công tác này lên đạt thành quả tốt đẹp trái lại người ta cũng thường như Chánh phủ muốn dự luận hiểu rằng «không là không chủ trương chánh trị nên ở văn nghệ» nên đã không giúp đỡ đoàn hát như họ mong muốn. Việc hai không thu tiền của Phái đoàn Văn nghệ VIA một mình không họ có làm tuyên-truyền cho họ.

Trong lúc đó thì đoàn Thanh-Minh Thanh-nga trong 16 xuất hát chỉ có 2 xuất không thu tiền do quyết định riêng tế của cá nhân bà bầu Nguyễn-thị Thơ đã rồi sau đó bà xin Chánh-phủ bồi hoàn tài chánh.

Kỹ gia kịch trường bị bỏ quên

Lại cho một điều kỳ lạ nữa khiến người ta tự hỏi tăng chánh phủ có muốn khuếch trương sự to lớn của cải lương miền Nam không ? Nếu có muốn tại sao người ta lại không thấy những người cần thiết lại có mặt trong phái đoàn văn nghệ ? Đó là kỹ gia kịch trường.

Nhiệm vụ tuyên truyền của phái đoàn văn nghệ năm ở hai phương diện, một ở quốc ngoại nhằm phổ trương một nền cải lương tiến bộ ở miền Nam, và một ở quốc nội nhằm tạo một dư luận thuận tiện trong dân chúng cho những người đại diện bộ môn nghệ thuật duy nhất ở đây. Giới kỹ gia kịch trường ở đây đã bị bỏ quên với nhiệm vụ này. Thế nào, người ta đã không thấy có một kỹ gia kịch trường nào thấy tăng theo phái đoàn trong lúc đó thì «không kể khác» giúp có thừa thãi tiền bạc lại được xuất ngoại ăn chơi.

Kỹ gia kịch trường ở đây hành nghề rất bạc bẽo lại không được nâng đỡ cho đã sống để dài, vì thế khó được nói đi chưa chắc, gì bọ có khả năng tiếp bạc để đi ra ngoại quốc làm lợi cho chánh phủ hơn những kẻ thừa tiền bạc chợ lấy cơ hội đi hơi nói người.

Đó là cả một sự thiệt hại lớn lao trong chuyện đi của hai đoàn cải lương sang Ba Lê trình diễn cần phải được nhìn thấy.

Cải lương có quan trọng không ?

Cho đến bây giờ thì không ai có thể phủ nhận vai trò của hai đoàn cải lương tại Ba Lê được. Nếu các đoàn hát phủ nhận vai trò của bọ thì người ta sẽ bỏi rằng tại sao bọ lại không đi Nhựt, đi Anh, đi Hoa Kỳ trình diễn mà lại đi Pháp vào lúc có hội nghị để giải quyết chiến tranh tại Việt Nam và có phái đoàn văn nghệ cho đến phương ?

Và người ta lại cũng hỏi rằng tại sao cải lương lại đi Pháp trình diễn lần ngay từ cho chánh phủ mà lại không là các bộ môn nghệ thuật khác có liên hệ cũng cần phải quan trọng ở Chuyên đi Pháp của hai đoàn hát Kim Chung, TMTN vừa rồi đã trả lời cho hết ý sự đu sao quyền ở đây cũng rất sáng suốt tiến hiểu được cái gì có ích, cái gì cần thiết, cái gì quan trọng hơn cái gì sẽ mang đến kết quả như chánh quyền mong muốn.

Vậy bắn nhiều là trước ngày mới hai đoàn cải lương quan trọng ở đây sang Pháp, giới hữu trách đòng ý rằng cải lương rất quan trọng chẳng những ở nước nhà mà cho ở xứ người nữa (như Pháp thế ấy hạn).

Thật là cần động khi các nghệ sĩ trở về VN được người ta hỏi thì họ tả lời rằng « Thành công vẻ mặt tinh thần, không thành công về mặt vật chất ». Nói như thế tức là đã cho bị thiệt thòi họ vẫn có nói có lợi cho chánh phủ.

Nếu cải lương quan trọng, chánh phủ sẽ làm gì ?

Đến bây giờ thì mọi việc đã qua. Những điều cay đắng trong chuyến xuất ngoại chắc rằng cải lương giới không quên được và thành quả mà cải lương đã vang đến cho chánh phủ có thể đi được quên rất nhanh.

Người ta lấy làm lạ rằng cải lương là một bộ môn nghệ thuật quan trọng từng làm vinh quang không ít thì nhiều cho chánh phủ khi cần vậy mà chánh phủ đã làm gì để giúp đỡ thật sự cho cải lương ?

Ở đây chẳng tôi không muốn đòi hỏi rằng chánh phủ sẽ giúp cải lương bằng tiền bạc, bởi vì đã mấy chục năm rồi họ vẫn sống mà không cần chánh phủ giúp tiền bạc, thế mà thì cần giúp này lại là một sự hiểu lịch lớn lao cho chánh phủ.

Vậy bây giờ chánh phủ sẽ giúp gì ?

Chúng tôi thiết nghĩ rằng chánh-phủ nên có kế-hoạch thiết thực giúp đỡ cải lương, nâng cao mức sống đời một anh công nhân và khác cho đến các nghệ sĩ có đông lương khiêm nhượng.

Khích lệ phần tử tiến bộ để họ hăng hái phát triển tài năng, phát huy nghệ thuật.

Bao nhiêu việc như thế thấy cũng rất khó khăn cho chánh phủ. Nhưng nếu thực hiện được, cải lương Miền Nam sẽ vươn lên mạnh và ít nhứt cũng là điều ích lợi lớn lao cho cải lương trong tình trạng suy nan hiện tại.

KỲ SAU : Một vấn đề bức thiết của sân khấu.

Một anh kép của đoàn hát nọ chuyên môn cạy vọng cổ cái điệu cả chia giống như ánh vương kêu giọng đã bị hát vắng ra khỏi sân hát nên người lại lấy kép hấp hấp vịt đực cho một hai cô đào, một vai cô kép trẻ tuổi mình nhỉ hình.

Anh ta tin tưởng cái lối ca lập đi... hy của mình cần ăn khách lắm nên mới nhảy ra làm bầu, lập gánh mang tên anh. Làm ăn lưu điền miền Trung một thời gian anh ta mua nhà lầu, tậu xe hơi. Cả đến lục cái lương lận đến nhớt, người ta vân thấy đoàn anh ta vững vàng.

Mấy ông bà bầu gian nan khác bên tin hiểu xem anh chẳng no vì đặt mà làm ăn phất tài như vậy ? Khi theo đôi anh, thì thấy ông bầu kiêm kép hát nọ kép tốc như con gió, mặt mày son phấn lóe loẹt đi cùng đường phố nói giọng khao khao khiến con nít chạy theo rần rần... Thế là đêm ấy khán giả... con nít và bà già coi chật rạp.

Vào rạp xem thì thấy anh hát ở tông tâm mười đôi vương vế trước, kép kép mười cô điền ra sao thì cả chẳng ra cái đêm ăn gì cả. Nên người ta đi theo sau anh ta nữa thì thấy anh tìm mấy cô bán bar cặp kè mấy ông linh Đại-Hàn rồi chập tay xả đài làm trò quái gở. Mà cũng nhờ trò lợi lực đị hộ đó mà tôi lại mắc cho Đại-Hàn và mấy cô « mẹ Đại Hàn» ngồi dây ghế thượng hạng.

Thân hình đã ký dị, giọng nói lại cố làm ra vẻ lả đón. Thế còn bảy trò lợi lực quái gở nữa thì cải lương xứ này chỉ có anh là... kép nhứt !

Thôi cho ran ra đi nhỉ. Lại ai cũng đọc dầu cho đó là kẻ bán trên nuôi miệng. Có điều lạy mấy ông người nước tôi là vọng ngoại hèn hạ, nhất là xã mấy ông Đại Hàn thì thật là... dại ngu !

VUA SÂN KHẤU

GIỚI THIỆU KHUÔN MẶT MỚI

BÍCH-THỦY

Đi xem đoàn Dạ Lý Hương tính là mấy lần gần đây, người viết chỉ biết gặp một khuôn mặt đã rất quen sân khấu. Đó là nữ nghệ sĩ Bích Thủy.

Cô đóng vai kẻ hát ở Dạ Lý Hương mà chẳng nay thôi vẫn quen gặp cô trong những tuồng « Nữ Oán một con » của Trần Hữu Long, Nhựt Sang, « Kẻ sự Tình » của Hồng Lan và Bích Nhân, « Mai Xuân Thu » của Nguyễn Thanh Long và Trần Lộc.

Mười Cơ do Yên Sơn hướng dẫn, Bích Thủy cũng từng là đệ tử của cô Ba Trà Vinh !

Gặp Bích Thủy ở hậu trường, tôi hỏi :

— Trong mấy năm đi hát của cô nhất là gần đây, cô thích soạn giả nào nhứt ?

Thấy Bích Thủy không dám trả lời vì sợ... người ta giận, tôi bèn nói :

— Bích Thủy cứ nói chẳng có gì phải ngại. Ta có quyền thích người có tài, người đứng đắn cũng cùng như ta có quyền ghét kẻ bất tài, kẻ thiếu đứng đắn, vân vân...

— Nếu thế thì ai lại chẳng thích kẻ có tài và đứng đắn ? Tôi hỏi qua câu khác :

Vì sao Bích Thủy khiêm đã cuộc đời đi hát bằng đoàn Tinh Hoa của một bà bầu ?

— Em cũng không hiểu nữa. Chắc tại quen biết, tại gần gũi mến thích như vậy.

— Cô có thấy có khác biệt giữa đoàn hát của một tông bầu và đoàn hát của một bà bầu ?

— Em thấy chẳng có gì khác hết, cũng là đoàn hát.

— Cô có nghĩ rằng sau này sẽ có lúc cô nghĩ rằng nó khác nhau chẳng gớm lắm ?

— Em đâu biết được !

Thế rồi Bích Thủy im lặng. Tôi từ giã cô đào mới của đoàn DLH và mong rằng cô sẽ tiến nhanh trong sự nghiệp cầm ca và đừng gặp nhiều... sóng gió.

PHỤNG SAN

Cô BÍCH-THỦY

Hỏi, «Hẹn một mùa X.Q.» của Trần Hà với vai Mỹ Lan Đào.

Bích Thủy là có cảm tình với giới khán giả Tuồng cải lương khán giả miền Trung có lẽ không quên Bích Thủy. Có gặp nhiều lần cải lương nhà Hồng Hoa, khán giả Tuồng Hoa của Sương Lộc

DẠ LÝ HƯƠNG ĐI TRUNG

Đoàn Dạ Lý Hương với Ê kíp Hùng Cường đã lên đường lưu diễn miền Trung kể từ ngày 8-4-1969, gồm có đó đoàn còn lại trần đăng tại Thủ đô.

1 Đoàn đi miền Trung này là đoàn chủ lực với tuồng trò và nghệ sĩ tên tuổi. Đoàn này hát trạm Đầu tiên là Nha Trang và Qui Nhơn, rồi đi lần ra miệt ngoài.

Có 4 tuồng đoàn này sẽ hát ngoài Trung là :

— Yêu Người Điên của Thiều Linh.

— Tình Đêm Hoàng Vũ của Thiều Linh.

— Thăm Kịch Tuổi Xanh I của Hoàng Khâm.

— Tình Trẻ Xuân Giả của Hoàng Khâm.

Đoàn sẽ trở về Saigon vào lối trung tuần tháng 5-1969.

Trang Sân-Khấu

Nhật báo CẤP-TIẾN. Mỗi tuần ra ngày Thứ Ba

Rất tự và sẵn sàng liên quan đến trang sân khấu về kỹ giả phê trách :

HUY-TRƯỜNG

CA DAO CẢI-LƯƠNG

Uống công ca hát nuôi bầu
Nuôi cho bầu mập, bầu giàu, bầu... quên !

Ai ham nghệ sĩ tiền phong ?
Chỉ tiền : tiền bạc, chủ phong : phong bì !

Nhiều điều phủ lấy giá gương
Người trong một gánh chớ mang ra Tòa.

Chiều chiều vịt lội cỏ bay
Cô em bỏ hát chạy ngay vô buồng
Vô buồng rồi cọng roi mây
Quất cho soạn giả, sao thầy soạn do ?

Nữ soạn giả NHỊ-KIỀU

Đoàn hát cải trình diễn giữ kỷ lục Kiều bằng thì khán giả được xem nhà vũ Kiều bằng thì khán giả được xem nhà vũ Kiều bằng thì khán giả được xem nhà vũ

TIẾU NGẠO Giang hồ

Nguyên tác : KIM DUNG
HÀN-GIANG-NHẠN dịch thuật

CHƯƠNG 94

Tung Sơn Đại Hội

Bọn nữ đệ tử phái Hằng Sơn đã biết rõ Đào Cốc Lục Tiên đưa ra những đề nghị tức cười nầy chẳng qua là để phá quấy Tả Lãnh Thiền mà thôi, các cô rất lấy làm đắc ý nên đồng thanh tán tiếng la :

— Sáu vị anh hùng đưa ra ý kiến đó thật là phải lắm !

Hơn ngàn người trong bọn quần hùng thấy cũng cuộc nầy không liên quan gì đến mình, nhưng họ vẫn chăn ghét Tả Lãnh Thiền nên mong cho cuộc nầy rối chứng nào hay chứng ấy. Họ vỗ tay theo hùa kéo gân cổ tán cuộc nầy rồi

QUẢI NHÔN THẤT CHI

Tác giả : TRẦN-THANH-VÂN

Dịch giả : HÀN-GIANG-NHẠN

(1) HỒI I

Vạn Đại Thành thăm mồ đại hiệp

TIẾT trời vào buổi tháng ba, tuyết chưa tan hết, gió bấc cắt bay nổi lên khắp chỗ. Một vầng nắng xịt, vàng khè, một thanh am đều bị tiếng gió gào lên ầi hết.

Chỉ những lúc gió bớt mạnh mới nghe tiếng cất chuyện động ri rào.

Trên con đường cỏ đạo cát nổi lên tựa cuồng.

Những cây du đã già ở hai bên đường bất đây lá mới. Nhưng dưới tình trạng gió thổi cát bụi mịt trời, khiến cho người ta chẳng thấy một chút gì là phong cảnh đã sang xuân.

Những người qua lại trên đường cỏ đạo đều rụt đầu, rụt cổ xum xoe. Người nào cũng toàn thân bao phủ nếu vàng, ở giữa cuốn cát vàng tung lên bám đầy vào mình.

Xế chiều, gió càng thổi mạnh, Ánh huyền hôn chiều vào một chẳng kỳ mà dang lao nhanh tới trại Hảo Lực.

Trại Hảo Lực chu vi rộng đến trăm dặm. Dân cư trong trại có trên ngàn nhà ở ra vẻ một thị trấn nhỏ.

Xung quanh trại trường vây bao bọc cao đến hơn trượng. Vì thế mà ai đã tiến vào trang trại liền nhận thấy giới yếu đã rất nhiều.

Chẳng kể mà vẫn nằm phục trên lưng ngựa chưa ngồi ngay người dậy.

Chẳng là một thanh niên vào trạc hai mươi tuổi, cái nón rộng vành bằng da dê của chàng đựng đầy cát. Chẳng chạy trên đường lớn mà bước nửa đến trước một khách điếm thì dừng lại, xuống ngựa.

Nhà quán vừa thấy chàng tới liền ra đón vào. Tên bồi phòng vừa dắt ngựa đi vào vừa trêm trò khen ngợi :

— Con ngựa này hay tuyệt ! ❶

Chàng thanh niên được cặp lông mày lên, đưa tay ra vỗ vào lưng ngựa hai cái, nói :

— Nó còn có thể đi được nữa.

Tên bồi phòng dắt ngựa quay lại hỏi :

— Quanh đây 500 dặm chỉ có trấn Kim Thạp là có ngựa tốt. Chắc thiếu gia ở miền Bắc xuống đây ?

Chàng thanh niên buột miệng đáp :

— Phải rồi ! Tại hạ vào đây trợ một đêm rồi sáng mai lại đăng trình.

Tên gia đình không nói gì nữa.

Bỗng nghe trong góc nhà có thanh âm ầm cất lên :

— E rằng sáng mai cũng chưa đi được. Thế nghe tiếng gió mà coi ! Xưởng miền nam phải qua một bãi sa mạc rộng hơn trăm dặm mà tiết trời thế này thì đi đường làm sao được ?

Chàng thanh niên ngẩn mặt, ngó về phía phát ra thanh âm thì thấy một lão già nằm trên chiếc ghế tre giải điạn bồng đặt ngay ở bên quầy.

Chỗ góc nhà này rất tối tăm nên không nhìn rõ mặt lão già, chỉ trông thấy trong tay lão cầm một cái ống hút thuốc bào dài chừng hơn thước. Trong điếu môi thuốc đang cháy hứt vào ánh hồng nhấp nháy.

Chàng thanh niên chỉ ngó lão một cái chứ không nói gì.

Lão già tự nói một mình :

— Những người đi đường chẳng ai là không nóng ruột, nhưng nóng cũng không được đâu. Qua bãi sa mạc rộng đến trăm dặm, người bị thổi rồi thì thế cũng thôi cả. Nếu không thế ! thì đâu ra cát mà bể cát cáng ngày càng nhiều mãi lên ?

Chàng thanh niên lộ vẻ kỳ dị. Chàng đang tiến về phía trước, nhưng lúc nầy không nhận được quay gót nhìn lại.

Lão già kia từ từ chiến đấu. Lúc trước lão nằm trên ghế nhìn không rõ. Bây giờ lão đứng lên thì thấy thân hình cao lớn khác thường. Người lão cho khuất ngay đầu đầu đặt trên quầy mất đến quá nửa phần ánh sáng. Bỗng người lão in hình đen ai to tướng vào mặt tường.

Hành động của lão rất chậm chạp. Chàng thanh niên để ý nhìn lão thì ra lão là người như mình.

Chủ quán bỗng cười nói :

— Ba đại gia ! Hôm nay trong quán nhiều khách nếu đại gia mà hứng chí thì kể lại câu chuyện Phùng đại hiệp ngày trước một mình chống đối quân tà trong tửu điếm ra sao cho mọi người nghe được chăng ?

Chàng thanh niên sửng sốt buột miệng hỏi lại :

— Sao ? Phùng đại hiệp ư !

Nhưng chủ quán cũng lão già kia không trả lời chăng.

Lão già rít một hơi thuốc lào từ từ nhả khói ra nói :

— Ừ ! Bây giờ kể cũng được.

Chàng thanh niên nhận thấy trong lũng cố mối cảm giác rất kỳ. Nhưng chẳng không nói gì nữa, theo tiếng tiểu nhị tiến vào một gian phòng.

Lúc nầy trời đã gần tối, gió lặng càng to. Những giấy giản của sổ bật lên những tiếng phành phạch.

Chẳng thanh niên ở trong phòng khêu to ngọn đèn dang cỏi bọc xuống thì giữa lúc ấy ngoài điếm đường, thanh âm lão già oang oang cất lên :

— Nay các vị ! Các vị đã trông thấy khác cây gầy kia chăng ?

Nhiều người nghe hỏi vậy liền đáp :

— Tại hạ thấy rồi.

Lại có người khác lên tiếng hỏi :

— Nghe nói đã là Phùng đại hiệp phòng chống chặt đuổi, phải vậy không ?

Một người nữa không chờ lão kia trả lời lên tiếng nói xen vào :

— Phùng đại hiệp đã nổi danh là Kim chưởng đại hiệp. Trừ y ra thì còn ai vào đây ?

Chẳng thanh niên sửng sốt chưa kịp cởi bỏ ra vội vàng buộc vào mình lại rồi dẫy cửa đi ra. Chẳng thấy trong điếm đường rất đông người tụ hội. Lão già kia đứng giữa đám đông, tay vẫn cầm rọc tẩu trở vào một góc cây trọi ngoài sân. Thân cây nầy lớn bằng miệng bát. Chỗ đặt vào đây vừa nhẵn tựa hồ như một nhát bừa các bên chém vào.

Lão già gật đầu đáp :

— Đúng thế ! Kim Chưởng đại hiệp đã bị trọng thương, nhưng chưởng lực của y thật ghê người ! Y phòng chống đánh ra cây kia liền đã sập ngay xuống. Y xông ra chụp lấy khúc cây gầy quật một phát khiến cho Không Động Song Yêu chết ngay lập tức.

Trong đám đông nổi lên những la kinh ngạc cùng tiếng ca tụng ồn ào.

Chẳng thanh niên tiến ra một bước hỏi :

— Lão tiền sinh đây nói chuyện đại hiệp phải chăng là Kim Chưởng Phùng Cái, một cao nhân ở Tung Sơn đã một mình chiến đấu quần tà không.

Lão già ngẩnh đầu ra nhìn thanh niên hỏi lâu rồi đáp :

— Đúng thế ! Một người đứng bên lớn tiếng :

— Đúng cất đứt câu chuyện ! Ba đại gia đang nói thì cứ lăng lặng mà nghe. Chẳng mất khi gấp lúc đại gia hứng trí kể chuyện đâu.

Chẳng thanh niên lúi lại. Ba đại gia lại rít một hơi thuốc bào rồi tiếp :

— Phùng đại hiệp rượt theo Không Động Song Yêu từ miền bắc xuống. Không Động Song Yêu chỉ chạy trốn hoài chớ không ưng chiến. Phùng đại hiệp là người cao một lòng, hai vợ chồng y tiếp tục rượt theo. Phùng phu nhân cũng là một vị võ hiệp số 1, số 2 trong võ lâm nữa. Nhưng ngày ấy bà đang mang thai. Hai người đuổi đến trại Hảo Lực thì trống phải mai phục.

Ba đại gia lại rít một hơi thuốc bào ro ro rồi kể tiếp :

— Nguyên Không Động Song Yêu đã ước hẹn nhiều người. Vợ chồng Phùng đại hiệp đuổi xôi đây thì ở trong viện nầy lại khai điểm một cuộc ác đầu sinh tử.

Ba đại gia nói tới đây, mọi người không tự chủ được nữa, đều mắt nhìn ra ngoài sân.

Sân nầy khá rộng. Lúc đó một cơn gió lốc cuốn cát lên rồi bay xoáy thành vòng.

Ba đại gia lại tiếp :

— Phùng đại hiệp bị trúng mai phục, đã nhiều phải đổ sức chiến đấu, nhưng mình hề khi lòng địch nổi dần cho. Không Động Song Yêu đã thì thầy thân hình cao lớn khác thường. Người lão cho khuất ngay đầu đầu đặt trên quầy mất đến quá nửa phần ánh sáng. Bỗng người lão in hình đen ai to tướng vào mặt tường.

Hành động của lão rất chậm chạp. Chẳng thanh niên để ý nhìn lão thì ra lão là người như mình.

Chủ quán bỗng cười nói :

— Ba đại gia ! Hôm nay trong quán nhiều khách nếu đại gia mà hứng chí thì kể lại câu chuyện Phùng đại hiệp ngày trước một mình chống đối quân tà trong tửu điếm ra sao cho mọi người nghe được chăng ?

* * CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI

HẠNH PHÚC BUỒN

(1) ● của THANH NAM

Vừa thay xong bộ đồ mới, Tâm đã nghe có tiếng chú Sáu vẻ gọi lớn ở tầy trên lầu vọng xuống. Nàng nhắm mắt, nhìn lên cây gác bằng tối tăm và nghĩ đến hình ảnh ba hồn gả đán đông nằm ngồi ngồn ngang chung quanh mâm đen hết mà lát nữa nàng sẽ phải đụng mặt với họ, chịu đựng những cái nhìn như muốn lột trần mình ra. Trêm không biết chú Sáu nghĩ thế nào mà lại hay kêu nàng lên đó như vậy. Chú không biết rằng nàng đã mười chín tuổi rồi hay sao ? Nàng đâu chu bé bỏng, nhỏ nhoi như những năm về trước để chú Sáu bảo lại vật trước mặt đám khách hết nên ?

Trong lúc Trâm lan man nghĩ ngợi như vậy thì từ trên lầu, chú sáu lại cất giọng nhanh nhảu hối vọng xuống :

— Trâm à ! Lên gì dưới đó đã sao kêu hoài vậy ?

Trâm bước đến, đáp nhanh :

— Dạ, con lên đây.

Nàng vuốt lại mép áo, soi qua khuôn mặt mình trong chiếc gương nhỏ treo nơi cửa rồi bước vội lên lầu. Cân lầu thấp lè tè, nàng phải khom khom bước cho khỏi đụng đầu. Một gả đàn ông nằm phía sau chú sáu đang vẫy tay ra hiệu gọi nàng lại, để lộ trước mắt Trâm chiếc cang kì dị đó, không khiu hầu như không chú ý tới sự có mặt của Trâm và của tất cả mọi người nằm bên, thong thả gối đầu một cách tự nhiên và hai con mắt lim dim nửa khép nửa mở hướng lên trần nhà.

Chú Sáu đặt chiếc đọc tẩu xuống khay đèn, ngồi dậy thu ống nước, đưa lên miệng tu một hơi dài rồi sau khi đặt trả ống nước xuống chỗ cũ, chú đưng hai ngón tay nhón từ giấy bạc nằm trêm khay ở dưới gầy, đưa cho Trâm :

— Con đi mua cho ba hai gói thuốc Lucky và bảo chai bia lên. Lấy thêm thêm lạnh nghe. Khỏi cần đổi.

Trâm đón từ giấy bạc trong tay chú Sáu vội quay gót toan bỏ xuống nhà luôn nhưng một tiếng khách hết đã gọi giật lại :

— Cô Trâm ở...

Trâm chỉ nghe người khách mà không lên tiếng hỏi.

Ông khách cười :

— Cô mua giúp tôi một tờ báo...

— Bao gì ?

Trâm hỏi trống như vậy xả nàng không sợ chú Sáu la mắng vì tội bỏn được của chủ. Người khách cũng không để ý tới thái độ đó của Trâm vẫn cười :

Cô chọn cho tôi tờ nào có đăng truyện Tiểu ngọc giang hồ đài một chút.

Rồi ông ta lại nằm xuống đầu gối lên bụng một người bụ, tiếp tục bàn về những nhân vật trong phu truyện võ hiệp kia, không để ý đến Trâm nữa. Chú Sáu cũng nằm trở lại như cũ, lặng lẽ uống thuốc.

Trâm khom người, rời khỏi lầu. Nàng xuống tới nhà dưới thì vừa gặp thằng Thế đi chơi về. Nó vừa đưa tay lên quệt mồ hôi ngang trán vừa nhe răng ra cười hỏi chị :

— Đã có com chưa ?

Trâm liền hỏi lại :

— Com nước gì giờ nầy ? Đi chơi cho đã đời rồi về hỏi com, không giúp được ai việc gì hết ? Sao không đi chơi luôn đi !

Thằng Thế như đã quen với những lời mắng đó ở trong gia đình nên vẫn cười khì khì, không tỏ một vẻ sợ hãi gì hết Trâm chợt nghĩ ra :

Nàng lấy cái giỏ quà bên nhà thím xâm lấy cho tao bên chai bia lạnh và hai gói lucky. Nói với thiếm, lát nữa tao qua trả tiền !

Thằng thế ngẩn mặt xuống :

— Mặt thầy mẹ !

Trâm quát khẽ :

— Mặt cái gì ? Đi chơi thì không sao, nhờ mặt chút việc đã bên mặt rồi ! Vô lấy giỏ ra đây !

Thằng thế chìa tay ra trước mặt chị :

— Cho em xâm đồng !

— Hễ lúc nào sai mầy chuyện gì là mầy lại đòi tiền công nụ. Thằng mất dạy ! Thôi, tao không khiến mầy nữa!

Trâm vừa nói, vừa bước vào trong bếp, tính kiếm chiếc giỏ để đi lấy bia, không cần nhờ em nữa. Nhưng vừa lúc đó, có tiếng xe gắn máy dậu lại trước cửa nhà. Rồi tiếng thằng Thế reo lên :

— Anh Long !

Trâm giựt mình quay ra.

Long đã khóa xe và đi vô nhà. Trâm vội kéo mình sau rèm cửa và gọi ghé thằng Thế :

— Vô biểu mầy !

Thế chạy vào :

— Gì ?

Trâm đưa chiếc giỏ đi cho cho em :

— Mầy qua thím Xâm lấy bia và cho ba

Thế lại chìa tay ra. Nhưng lần nầy nó tăng giá

* * CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

KIẾP LẦM THAN

(1) ● của AN KHÊ

NGƯỜI VỀ ĐỒNG NỌC NẠN

Lành dần nên hồng được. dựa chân dưới đất và kêu khẽ lên :

— Ông Trời ơi! là ông Trời !... ông ở trên cao, ông dôm xuống dưm một cái mà coi sao sao ông cứ làm thinh hoài bộ ông muốn cho dân ở Đồng Nọc Nạn nầy chết hết hay sao ?

Thiếm hai Huê nghe con gái nói như vậy, vội vội ngồng cổ ra vẻ bị mắng Lành và rít qua kẽ răng :

— Mầy, khiếu chết hả ? Dân trong ấp không ai dám ! răng hết, cái giống gì bắt mầy mà mầy ứng riếng lên cho phải tan nhà, mất cửa nữa sao ? Mầy không thấy gương con Hiền với vợ chồng bà Quất gẻ sao ?

Lành hậm hực nhìn qua mé bờ kinh bên kia, ngang mặc nhà nàng. Trong chòi lá lụp xụp của vợ chồng Bà Quất, có bốn thanh niên lực lưỡng khiêng đồ đạc chạm ra sân. Thím Quất vội đưa con trai thứ của thiếm là thằng Lực, 14 tuổi lum khum lượm nhặt những đồ đạc chẳng xong đang gì đó mà chất xuống chiếc ghe lão đậu dưới bến. mặt buồn so với ngày lệ thiếm mi. Con Hiền, đứa con gái lớn của bà Quất, vội vội kéo lành nhưng chân mình nó nang hơn trong cái «tuổi mười bảy bẻ gẫy sừng trâu» của một cô gái đẹp thì, đang ôm mặt khóc rấm rức trước cửa nhà gần bên lu nước xuống.

Lành quay sang nói với thím Hai Huê :

— Trông thấy việc trái tai gai mắt, tôi ức không chịu nổi mới phải nói...

— Mầy nói như vậy mà làm gì nổi người ta ? Nếu người ta xi tiếng của mà chết, thì đã chết từ lâu rồi cho đâu chớ mầy rảnh bớm nay... Việc của người khác chớ không phải việc mầy. mầy nói lăng chăng đây bộ người thì khỏe cho mầy, cho cả gia đình. Dân quê mình tiếng nhỏ lắm. kêu sao thấu trời ! Phải răng lập mất, ngu tao cho sống qua thời buổi.

Lành thở dài :

—Hộ khẩu nạn quá ! Lấy con gái tả điền có chửa rồi bắt phá thai rồi bại cho cha anh nó ở tù, cũng đuổi mẹ con ra khỏi đất Ma xét cho kỹ, đất cết nầy của ai cho ? Đâu có phải của ông cha bà ? Cũng do công khẩn mấy đời của dân chúng ở đây đổ mồ hôi sót mắt ra để khai hoang lập ấp, gây dựng cho đồng Nọc Nạn nầy trở nên rộng rước sum suê để cho họ tự nhiên nhảy vô chiếm đoạt sao ?

Thiếm Hai Huê nghe con gái nói sắng tiếng lên, thấm vội gỡ tay lành như muốn tát vào mặt Lành và rít qua kẽ răng :

— Mầy câm cái miệng lại đi. Mầy không sợ rủng cả mạch, «sỏi cả tai sao ?

Nhưng con Hiền là bạo tính, có bị như vậy, không để tôi lấy mất mà nói Tôi yêu hèn. không làm gì được họ, tôi cũng xốc miếng sánh rửa họ...

Lành vừa nói tới đó chợt nghe bên bờ kinh có tiếng quát thét lên :

— Hết rồi, còn muốn gì nữa ?

Thiếm ba Quất nếu mão chỉ tay vào nhà và nói với người thanh niên mặt mày trắng trẻo, mặt so trắng đang chỉ huy mấy người công lực lưỡng không xa đã đặt trong nhà ra sân kỹ.

* * CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM

ĐÊM ĐEN

Kỷ niệm Hồng

(1) ● của NGHIÊM LỆ QUÂN

CHƯƠNG I

Lưng vựa đình ghế vải, mới mở tập tuần báo chưa kịp đọc được chữ nào thì Các chợt nghe tiếng giày cao gót rón rén bước qua thềm, rồi ngay ngáng đứng lại Các bỗng tớ bao ấp lên ngực, đôm đôm nhìn vô bưng phá ra tiếng chào, chớ đợi mà bên ngoài vào hoàn toàn im lặng.

Nàng nhẩm đầu đây :

— Ai đó ?

Không nghe ai đáp cả Chỉ có ba tiếng gõ cửa một cách rụt rè khiến cho Các hơi bực dọc.

Nàng vớt tạp báo lên bàn, nhẹ cau mày và hỏi lớn hơn :

— Ai đó ?

— Tao !

Đôi mắt Các bỗng sáng lên, nàng vụt đứng dậy, thông thốt :

— Hà ? Hồng đó hả ?

Đường như đang sốt ruột, người khách bên ngoài xoay quả nắm, vừa đẩy nhẹ :

— Chị ơi, bồ !

Các vui mừng nhảm nhảy chạy ra mở rộng cánh cửa đón rước cô bạn mang tên một loài hoa thơ tươi thắm : nàng Hồng ! Ánh sáng của đèn pha trong phòng khách chảy tràn qua khung cửa sổ rỗ đung nhan của Hồng.

Hồng không đẹp như tiên nga, thứ sắc đẹp mà các mật trần gian chẳng bao giờ trông thấy, mà chỉ đúng hai tiếng nữa đặt tôn trọng cho người con gái vẹn toàn những nét tươi mướt của tuổi xuân. Nhưng nói một cách thực tế đúng cấp mắt trần gian của kẻ sau đây trong mắt Hồng, phải nhìn nhận nàng sáng đẹp hơn tất cả nữ sinh trường Le Myre De Vilers mà tọa con trai che là giai nhân tuyệt sắc.

Nếu phải ca ngợi hương sắc của Hồng thì phải viết đầy... bốn trang giấy tập học sinh, bằng viết một vài vần tế cảnh hay nghị luận xuất sắc nhất lớp, hay nhất trường, chưa chưa được đầy đủ hoàn toàn.

Giữa phòng khách sang trọng, không chưt gió tạo, Hồng đẹp tự nhiên, hoàn toàn do cha mẹ tạo và trời ban cho nàng. Nhưt là đôi mắt của Hồng, đen huyền và lúc nào cũng long lanh như chứa đầy nước mắt nhìn với ai, đã làm cho lũ con trai say mê nuôi ước vọng xa vời, coi nàng như một thần tử có mọi quyền phép thu hết trăng sao trên trời mà lòng gọn trong khuy áo.

Hồng nhoẻn miệng cười và nhỏ nhẩu tiếng phàn bưa với bạn :

— Mình thấy của bồ, mình lại trường cả nhà ...đp nữa ngủ, nên mình định quay về. Chưng nghe bồ lên tiếng hỏi mình mới dám gõ cửa.

Các cập tay Hồng vào phòng khách, ân vai bắt Hồng ngồi xuống ghế, vừa pha trò :

— Bộ gì hay sao mà ngủ giờ nầy.

Hồng nhìn thẳng vào trong.

— Bác Bảy đâu, bồ ?

Các đáp nhanh :

— Papa đi Mỹ Thuận chưa về.

— Bác đi chơi hả ?

Các ngồi xuống nơi đầu ghế dài nhìm chỗ đối diện với bạn :

—Đâu có ! Nay thứ tư mà đi chơi gì. Papa đi với ông Trưởng Ty xuống dưới để tự hầu sang sóc đang coi chừng việc mở đường nào đó. Papa hẹn sau mấy chị em mình là chiều về đường đó gần chín giờ rồi chắc chắn Papa ở lại công trường đến mai mới về. Bộ có chuyện gì cần gặp Papa mình hả ?

Hồng kéo vạt áo dài dấp lên bắp gối, lắc đầu :

— Không mình thấy vắng bác nên hỏi vậy mà.

Các đưa ngón tay lung gối, nhẹ nhàng đầu ngón tay

— Hay bồ tới mình đi xem hát hay đi ăn bồ ?

Hồng ngoảy mặt :

— Các có lo! Mình đâu có tiền đâu bao ... Mình sắn sàng mời bồ đi, mà bồ chịu chi đi, mình !

Các thở dài :

— Papa đi mà không có để tiền ở nhà. Thường thì mỗi khi Papa đi công tác hai ba ngày, Papa lấy lưu gửi nơi cho chị hếp đăng nơi nhà thầy Papa. Nhưng khuya sớm chị em mình ăn sang, nhưng hãy Papa lại quên trên bỏ quên!

Hồng lắng nghe những tiếng đứng bên trong bức màn trước, vừa gạn hỏi :

— Chắc chắn mình bồ ở nhà hả ?

— Con Hà với con Vân đã chơi rồi chị hiếp thì xin phép về thăm ông và thăm Trung Lương. Chưng khuya khuya mới xuống. Tuy có bà nhỏ ở nhà mặt cũng bà Bảy Quế lấy bao định mắm đọc để quên có đau, kể nghe tiếng chân của bồ đi về. Đến chưa vơi mình ngày mới mà bồ chắc khỏi cách gõ cửa làm mình thông thiu bà khách sao tới tìm Papa

— Sao bồ lại tưởng như vậy ?

— Vì Papa thường có khách, mà chục người là nhà chín người đàn bà. Bồ biết hôn ? Papa của mình đã bốn mươi bảy, bốn mươi tám tuổi rồi mà tốt số đào hoa lắm vậy đó. Bà nay vừa đi ra, thì có bà kia vô, bà ra số tìm, bà đến nhà kiếm. Mình có khuyên Papa nên chọn một người làm kế mẫu cho mình đi, Papa đồng hẹn bỏ như mấy cậu trai tứ hảng sớm người ta cưới, Nhưng Papa chết hết.

* * CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI CHO LÍNH

khuôn mặt Sau lưng

(1) ● của TRẦN THANH

Vô đốt thuốc tiếp tục nghe viên sĩ quan trực báo cáo tình hình :

— Không giờ 30, địch phóc kích một loạt vết đây. Sau đó đúng B.40 tấn công các lô cốt phòng thủ. Toán đầu tiên vào cất giấy kẽm ở phía Tây, Mitu nổ, ta phản công. Không giờ 47 địch lui. Có vài xác chết vết trên hàng rào, ta vớt sự.

Vô nghĩ tới Hoàng và đôn quân trơ trọi giữa rừng gai. Chàng hỏi ngay :

— Tình hình tổng quát các nơi ?

— Cùng lúc đó, địch phóc kích Phát Đội Hải Hòa, bắn quấy rối các đồn Hải Vân. Hải Nam và Suối Thượng.

Vô chú ý nhìn theo cây gậy của viên sĩ quan trực trên bản đồ rồi làm bảm :

— « Chắc nó định » hết « thằng Hoàng đêm nay ».

Chẳng hãy đường đây ra lệnh :

— Yêu cầu các đơn vị phòc binh hướng sáng về buồng «Ea Leo ». Xin tiếu khu chuẩn bị máy bay chiếu sáng. Truyền tin mở máy thường vực với buồng « Ea Leo ».

Chẳng lại quay sang phía tổng đài viên nói :

— Cho tôi nối chuyện với Đại ủy Chi khu trưởng.

Tổng đài viên trao điện thoại cho Vô, chẳng nói ngay :

— Vô đây Đại ủy. Coi bộ đêm nay tụi cố muốn đánh đồn buồng «Ea Leo».

Nhưng lại một chút nghe tiếng đại ủy trả lời, Vô tiếp :

— Chúng quấy rối các đồn trên trục ấy Bắn vào trung đội phòc binh Hải Hòa. Chắc «Công đồn bịt phào» Vàng...Vàng...Tôi đợi Đại ủy...

Vừa lúc đó, tiếng vô tuyến điện viên ngắt quãng từ máy truyền tin :

Xanh gọi đen, xanh gọi đen. Địch phóc kích nhiều và tấn công ba mặt. Xin tác xạ phản đánh, các nhóm hỏa tập 4-9-16-27-29-31.

Lần trong tiếng nói, nhiều tiếng súng nhỏ, súng cối nổ rền chứng tỏ trận đánh mở màn.

Vô nói như bớt :

— Phóc binh bắn gấp !

Chẳng đầy lấy máy tự tay nhận viên vô tuyến :

— Đen gọi xanh. Vô vang muốn nói chuyện với Hồng Hà.

Năm phút sau, tiếng Hoàng cất lên trong máy :

— Hoàng đây Vô.

— Có sao không máy ? Liệu thế nào ?

— Chắc chúng « Cường tập » có thể một tiểu đoàn có pháo yểm trợ. Hiện chúng đang đánh cả bốn mặt. Nhưng tao chắc «điểm» là mặt suối đánh vào Đây phòc binh mạnh gốc ấy.

Tiếng súng đồ loạt lần vào tiếng Hoàng vang lên trong máy.

Vô đáp :

— Yên chí, bắn ngay. Cố giữ. tao đang xin C.47 chiếu sáng.

— Chuẩn bị trực thăng vô trang. Qua lâm tao sẽ xin, chắc...

«Đoàn» một tiếng nổ dữ dội vang lên trong máy. Rồi im lặng.

Vô điếng bần hết lỗ :

— Hoàng, Hoàng. Mầy cho nghe tao không ?

Đầu bên kia Hoàng, có tiếng trả lời, máy rõ rỏ như thách đố con nức bực cho Vô.

Chẳng trao ống nghe cho nhân viên vô tuyến :

— Cố gọi lại.

Vô tuyến điện viên cất giọng đều đều :

— Đen gọi Xanh Đen gọi Xanh đen.

— Xanh đau, đen gọi. Anh nghe tôi không ? Trả lời.

Hoàn toàn im lặng, không có dấu hiệu. Vô rất ruột, đi đi lại lại trong phòng. Tiếng nổ vọng lên từ đầu bên kia ; có thể là B.40 hay B41 gì đó ! Vô không dám nghĩ tiếp.

Đại ủy Tính, chi khu trưởng bước vào phòng hành quân. Vô vội tóm tắc tình hình và kết luận :

— Mất liên lạc. Tiếng nổ vừa rồi có lẽ lâm sập lô cốt chỉ huy.

★

Đúng như sự dự đoán của Vô. Một trái B.41 đã thổi sập một góc lô cốt chỉ huy, làm gãy ăn ten truyền tin, khiến sự liên lạc giữa đồn và Chi khu bị gián đoạn. Hoàng bị hơi ép lâm dấu vào vách lô cốt nhưng may mắn chiếc mũ sắt, nên anh ta chỉ choáng váng. Mới bình tĩnh ở sát lỗ châu mai bị chết, hai người khác bị thương. Khi Hoàng chui ra khỏi lô cốt với nhân viên truyền tin thì đạn phóc kích của địch đã dốt. Tiếng tiền liên xung kích A.K47 nổ dồn tan lần tiếng gào thét xung phong của địch.

Hoàng ấy nhân viên truyền tin về phía lô cốt trung ương :

— Lấy ngay liên lạc. Kêu điều chính cho phóc binh, bảo ý tá lo cho các người bị thương, tôi ở gốc Tây.

Chẳng dứt lời đã lao mình về phía góc Tây của đồn, nơi hỏa lực của địch tấng mạnh nhất. Các loạt đạn cá nhân và cộng đồng bắn thẳng, rít veo veo trên đầu chẳng.

Từ bờ đất phòng thủ, Hoàng nhìn thấy, qua ánh hỏa châu, những bóng đen nhấp nhô lao về phía hàng rào. Một trái mìn định hướng trong hàng rào nổ vang lên tung hai xác người lên cao. Hoàng ra lệnh cho liên lạc viên gần mình :

— Báo chuyện cây đại liên lại đây. Mau lên...

Liên lạc viên lao mình về phía lô cốt có đại liên. Anh ta chưa kịp tới nơi đã bị một tiếng nổ lớn hất nhào xuống. Cây đại liên cũng tịt luôn.

Hoàng quay lại bảo Trung đội trưởng :

— Đến đó xem sao ? Ở đây đã có tôi. Tụi M.79 của anh đâu ?

Cho số thấy ra.

Trung đội trưởng nhận lịnh rợt đi.

Tựa vào bờ trường đất Hoàng nhìn bốn phía. Thật sự thì chưa có mất vào nông thế. Chẳng sáu «mày 10» :

— Các nơi cần thận. Bảo anh em tiết kiệm đạn cho đợt khác.

* * CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI PHIÊU LƯU DÃ SỬ

HẬN TÌNH trên HẢI ĐẢO

(1) ● của TRỌNG NGUYÊN

CHƯƠNG I

Ô LONG ĐẢO vốn là một trong hàng trăm hòn đảo nhỏ nằm rải rác trên mặt biển Thái Bình Dương, đối diện với Vịnh Hạ Long. Sở dĩ nó có tên là Ô Long Đảo chỉ vì hình thế của nó trông chẳng khác nào một con rồng uốn khúc nổi trên mặt biển mênh mông.

Tuy nó là một hòn đảo không to lắm, nhưng địa thế của nó lại vô cùng hiểm trở với những ngọn núi đá mọc chơm chởm nằm dọc theo bờ đảo như một bức trường thành, cùng nhiều cái vịnh thụt hẳn vào bên trong mặt đất. tạo thành một nơi cho thuyền bè đậu núp bão thật là kín đáo và tiện lợi.

Sáng hôm ấy, một buổi sáng thật đẹp trời vào khoảng cuối năm 1809, ngoài tà bóng nhiên trông thấy có cất cả không dưới một ngàn chiếc chiến thuyền lớn nhỏ tụ tập tại Ô Long Đảo, dàn thành một đại bày trận đông cho chi hướng Tây.

Những chiếc chiến thuyền nầy thật ra không phải của quan quân thuộc triều đình, mà chính là của hai đảng cướp biển lừng danh, đã từng gây bao kinh hoàng khủng khiếp trên mặt Thái Bình Dương.

Trên một chiếc chiến thuyền dẫn đầu toán hải đạo ở về hướng đông' người ta thấy vươn lên cao một lá soái kỳ nền đen chữ trắng, ở lá cờ ấy nổi bật lên một chữ «Đinh» to tướng. Đó chính là lá hiệu kỳ của Đinh Duật, thủ lãnh bọn hải đạo chuyên hoạt động ở vùng ranh giới gần Quảng Đông.

Trong khi đó, ở về hướng Tây, lại vươn lên cao một ngọn soái kỳ khác, nền trắng chữ đỏ, ở giữa nổi bật một chữ « Trương », đó là hiệu kỳ của Trương Bảo Phong, thủ lãnh của bọn hải đạo chuyên hoạt động từ Vịnh Hạ Long đổ xuống miền Nam.

Chính sào huyệt của Trương Bảo Phong đặt tại Ô Long Đảo nầy, một nơi hiểm trở mà hộ Trương đã phải dây công tìm kiếm trong bao nhiêu năm trời mới khám phá được và vừa ý.

Từ ngày chiếm cứ Ô Long Đảo, Trương Bảo Phong đã khổ công kinh doanh và thiết lập ngay trên đỉnh núi cao nhứt một viễn vọng đài, đồng thời xây cất trên các triền núi đọc theo bờ đảo những phác đài để chống lại sự tấn công của các lực lượng quan quân và các đảng cướp biển khác. Ngoài ra, hộ Trương còn đào những cái động bí mật để chôn giấu các thứ ngọc ngà châu báu mà ý đã cướp được ở các nơi đem về.

Điều đặc biệt hơn nữa là Trương Bảo Phong còn cho xây cất doanh trại rất to lớn : Đông Doanh trại và Tây Doanh trại ở hai nơi khác hẳn nhau. Cả hai Doanh trại nầy rất tiện lợi cho các quân binh của hộ Trương tác chiến bị thương rút về nằm dưỡng sức nơi ấy. Từ ngày có sào huyệt rồi, Trương Bảo Phong chẳng khác nào hổ được chắp thêm đôi cánh, tiến có thể công và thối có thể thủ dễ dàng.

Quân Minh đã nhiều lần phái thủy sư để đốc cử đại binh công phá sào huyệt của Trương Bảo Phong, nhưng chiến thuyền của bọn hộ vừa đi gần tới Ô Long Đảo thì đã bị viễn vọng đài của hộ Trương phát giác, thông báo cho các pháo lũy hay để nơi dây chuẩn bị sẵn sàng, chờ đúng lúc đoàn chiến thuyền của quan binh vừa vào tới của biển, các khẩu đại pháo đều tấn công một lượt, khiến cho chiến thuyền của quan binh bị đắm chìm vô số. Khi các khẩu pháo trên chiến thuyền của quan binh bắn lại, các thuộc hạ của hộ Trương đều ẩn núp sau các ngọn núi, nên chẳng có người nào bị thương cả. Sau mấy lần bại trận quân Minh không còn dám xâm phạm đến Ô Long Đảo nữa.

* * CÒN NỮA

(Tiếp theo trang 1)

quyết – điều mà không ai chối cãi, cần phải sáng suốt thêm vào sự giúp đỡ ấy sẽ không phải bằng bất cứ giá nào mà trái tai với một điều kiện. Miền Nam phải có gắng rất nhiều, tạo điều kiện thuận lợi hầu giành phần thắng trong cuộc đấu tranh chính trị tương lai. *Đó là điều cần nhấn mạnh và đó cũng là thiên chức của văn đề.*

Vì vẫn có một số người còn mơ hồ trong một chiến thắng quân sự. Thật ra, nhìn thẳng vào thực trạng của đối phương và sự tiến triển của chúng ta trong năm vừa qua, một chiến thắng quân sự không phải là không có được. Nhưng nó đòi hỏi một thời gian dài, thời gian mà những thúc đẩy của tình hình quốc tế, sự chiếu kiến trì của dư luận Mỹ trong như khát vọng hòa bình của dân tộc Việt Nam không cho phép. Vả lại, sự hiện diện của cuộc hội đàm Paris, sự kiên ma các phe liên hệ thỏa thuận cùng ngồi để tìm một giải pháp mặc nhiên chứng tỏ rằng giải pháp ấy là một **giải pháp chính trị**. *Rồi vậy, chứ đời chiến thắng quân sự hoàn toàn không thật tế. Hơn nữa, chiến thắng quân sự chưa giải quyết vấn đề trong cuộc tranh đấu mà yếu tố nhơn dân là quyết định.*

Cũng không thật tế, lập trường của những người, mặc dầu ý thức tầm quan trọng của cuộc đấu tranh chính trị sắp tới, quan niệm cuộc sanh hoạt chính trị... phi chính trị. Nói rằng chuẩn bị cho tương lai chỉ đòi hỏi một số nhà hành chánh giỏi và một số quân nhân can trường tức là hiểu phiến diện vấn đề. Không ai phủ nhận tầm quan trọng của yếu tố hành chánh và quân sự trong cuộc chiến tranh bất quy ước. Nhưng đó chỉ là những yếu tố phụ thuộc, tự nó không thể đưa đến thành công. Yếu tố quyết định vẫn luôn luôn là yếu tố chính trị và sự thành bại, trong cuộc đấu tranh tùy thuộc vào tách cách xác đáng của một chính sách.

Mà hễ nghĩ đến chính sách, đến yếu tố chính trị tức là đề cập đến quan niệm của chính quyền trong cuộc sanh hoạt quốc gia, đến căn bộ chính trị của chính quyền, đến các vấn đề chính đảng. Quan niệm ấy có độc tài hay dân chủ, đó là vấn đề khác. Yếu tố chính trị — chung quy — phải được đưa lên hàng đầu. Và bàn đến yếu tố chính trị không thể không nghĩ đến vai trò của chính đảng và phong trào chính trị trong tương lai.

Đẹp qua một bên thành kiến sai lầm cho rằng chính đảng thường là một nhóm người họp nhau lại để có một lực lượng, rồi dùng lực lượng này với tánh cách lực lượng áp lực nhằm mục đích chiếm ngôi thủ, ta phải quan niệm rằng chính đảng là một **phương tiện để đề cao một chủ nghĩa và thực hiện một chương trình.**

Quan niệm như thế thì vai trò chính yếu của chính đảng là vai trò **trung gian** *giữa chính quyền và nhơn dân. Thế nào là vai trò trung gian ? Một mặt chính đảng đặt những vấn đề quốc gia với trình độ hiểu biết công dân, mặt khác chính đảng giúp vào công việc thể hiện sự tín nhiệm của công dân vào chính quyền.*

Hiểu như vậy, thì không thể nào quan niệm một cuộc sanh hoạt chính trị đúng đắn... phi chính trị được. Cho đến chừng nào chúng ta muốn thoát khỏi vòng kềm tỏa của ảo tưởng để chuẩn bị đấu tranh có hiệu quả ?

G.S. NGUYỄN VĂN BÔNG

Cấp tiến

TỔ QUỐC ◎ TỰ DO ◎ TIẾN BỘ

TIỂU THUYẾT ĐỘC ĐÁO

BAO GIỜ ANH TRỞ LẠI

Tranh vẽ lời : THIÊN HƯƠNG

Truyện tình cảm bằng tranh

1. — Trần Minh là một nhạc sĩ danh tiếng. Sau một thời gian du học về ngành âm nhạc ở Ý Quốc, chàng trở về nước nhà. Người em gái họ của chàng là Tuyết Mai đem lòng yêu chàng, tha thiết, và chính phụ thân của chàng cũng tác thành cuộc hôn nhân ấy. Vào một đêm nọ, Tuyết Mai đến rủ chàng cùng đi dự dạ tiệc tại nhà một cô bạn gái của nàng. Trần Minh chiều theo ý muốn của Tuyết Mai, lái xe đưa nàng đi, nhưng vì trời mưa quá to, chàng chẳng may đụng nhằm một thiếu nữ đi đường Chang Lập vực nhảy xuống xe, bông thiếu nữ lên để đưa nàng đi bịnh viện.

2. — Nhưng Tuyết Mai tỏ ra không bằng lòng cho chàng đưa thiếu nữ bị nạn lên xe, nên Trần Minh tức giận, bỏ mặc chiếc xe cho Tuyết Mai lái, còn chàng gọi tắc xi đưa cô gái ấy đi bịnh viện nhơn cơn cấp rối chàng mới đi dự dạ hội. Qua sáng hôm sau, chàng trở lại bịnh viện thăm thiếu nữ bị nạn, nhưng nàng đã lên rời khỏi bịnh viện chẳng biết từ bao giờ. Trần Minh sốt ruột, vì đêm qua chàng quá gấp rút mà quên hỏi tên tuổi của cô gái, thành thử chàng không được biết nàng tên là gì và ở nơi đâu để an ủi nàng.

3. — Chàng đành lủi thủi ra khỏi bịnh viện với nỗi buồn vô hạng. Qua hôm sau, chàng được một người bạn học trước kia rủ đi dự dạ hội. Chàng không ngờ tại dạ hội, chàng tình cờ gặp lại thiếu đã bị chàng đụng xe hôm trước. Nàng vốn là một nữ ca sĩ có một giọng ca thật là truyền cảm. Chờ đến khi nàng hát xong, Trần Minh mới mời nàng đến nói chuyện. Nàng tự giới thiệu là nữ ca sĩ Ánh Loan và nàng rất lấy làm hứng thú khi được biết Trần Minh là một nhạc sĩ nổi danh.

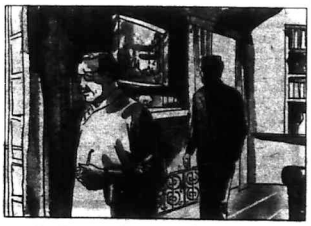

4. — Thế là từ đó, Trần Minh và Ánh Loan thân nhau rồi dần dần yêu nhau tha thiết. Đêm nào Trần Minh cũng đến dạ hội nghe Ánh Loan ca hát để rồi hai người rủ nhau đi đó đi đây. Nhưng mối tình của chàng và Ánh Loan chẳng bao lâu lọt đến tai phụ thân chàng. Ông mong muốn cưới Tuyết Mai cho chàng, nên khi hay tin chàng đang mê một ca sĩ, ông phản đối rất quyết liệt. Do đó, giữa hai cha con ông thường xảy ra những cuộc xung đột dữ dội. Trần Minh không muốn từ bỏ Ánh Loan, nên chàng quyết định thoát ly gia đình để sống với nàng.

5. — Ánh Loan cũng yêu chàng tha thiết, nên nàng không ngần ngại cùng chàng cử hành hôn lễ rồi chung sống cùng nhau. Nhưng phụ thân của Trần Minh lại tìm đến tận nơi, yêu cầu Ánh Loan hãy vì thanh danh của nhà ông mà nàng cho nên làm nghề ca sĩ nữa. Ánh Loan đành bỏ nghề, ở nhà sắm sửa cho chồng. Rất may, Trần Minh vừa nhận được một chân giáo sư âm nhạc, nên cuộc sống của hai vợ chồng không đến nỗi túng thiếu. Nhưng chẳng bao lâu sau, Ánh Loan hạ sinh một đứa con, khiến đồng tiền bắt đầu thiếu hụt.

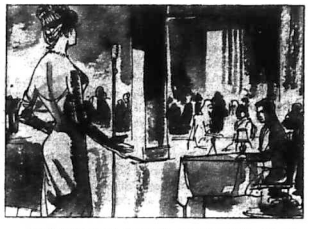

6. — Trần Minh phải cố gắng làm việc thêm để kiếm tiền, rồi vì quá sức đổi mất chàng bị bịnh, không còn thấy đường nữa. Chàng phải đến bịnh viện nhờ điều trị và bác sĩ buộc chàng phải nằm tịnh dưỡng lâu ngày mới mong lành bịnh. Ánh Loan càng ngày càng rũng bán, phải đến nhờ phụ thân Trần Minh giúp đỡ. Nhưng ông đưa ra điều kiện là nàng phải vĩnh viễn rời xa Trần Minh thì ông mới giúp nàng. Ánh Loan tức giận, đành phải đi bán lại đồ kiếm tiền nuôi chồng nuôi con. Trong thời gian đó, bạn học của Trần Minh là Lương Chí Hùng vừa từ Ý Quốc trở về nước, mở ra một hãng đĩa rất to lớn.

7. — Một đêm nọ, Chí Hùng đi dự dạ hội, tình cờ gặp Ánh Loan, thấy nàng có một giọng ca đặc biệt, nên chàng ngỏ ý mời nàng ký hợp đồng hát cho hãng đĩa của chàng. Ánh Loan mừng rỡ nhận lời ngay. Nhờ vậy mà từ đó, nàng kiếm được khá nhiều tiền để nuôi gia đình. Trước sự tiến triển của nàng, Trần Minh không khỏi tủi thân và sinh nghi. Chàng cho rằng nàng đã yêu người khác và muốn bỏ rơi chàng trong cảnh côi lẻ, nên chàng đau khổ, bỏ nhà ra đi, chỉ để lại một bản nhạc • Bao giờ anh trở lại • mà chàng đang sáng tác dang dở.

8. — Ánh Loan về nhà thấy mất Trần Minh, nàng hốt hoảng chạy tìm khắp nơi, nhưng không thấy chàng đâu. Nàng vội vàng đến gặp Chí Hùng kể rõ tự sự cho chàng biết. Chí Hùng rất đỗi ngạc nhiên khi được biết chồng nàng không xi khác hơn là Trần Minh, bạn của chàng. Chí Hùng bèn nghĩ ra một cách tìm lại Trần Minh. Chàng bèn tổ chức cho Ánh Loan trình diễn bản nhạc • Bao giờ anh trở lại • trên vô tuyến truyền hình. Quả nhiên, Trần Minh đang ở nhà một người bạn, nghe đến bài hát của chàng do Ánh Loan trình diễn thì chàng hết sức cảm động, nên nhờ bạn đưa chàng đến dài gặp lại Ánh Loan và Chí Hùng. Từ đó, nhờ Chí Hùng kể lại, chàng mới hiểu rõ lòng dạ Ánh Loan hơn và nguyện sẽ không bao giờ rời xa nàng nữa.

— HẾT —